Regeringens proposition 1989/90: 64

med anledning av vissa beslut fattade av internationella arbetskonferensen vid dess sjuttiofemte möte

Prop. 1989/90: 64

Regeringen förelägger riksdagen vad som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 21 december 1989 för den åtgärd och det ändamål som föredraganden har hemställt om.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Ingela Thalén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner den av internationella arbetskonferensen år 1988 antagna konventionen (nr 168) om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet. Genom propositionen ges riksdagen tillfälle att yttra sig även över den av konferensen antagna rekommendationen (nr 176) i samma ämne samt konventionen (nr 167) och rekommendationen (175) om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete.

1 *Riksdagen 1989/90. 1 saml. Nr 64*

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 december 1989

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Feldt, Hjelm-Wallén, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Nordberg, Engström, Freivalds, Lööw, Persson

Föredragande: statsrådet Thalén

Proposition med anledning av vissa beslut fattade av internationella arbetskonferensen vid dess sjuttiofemte möte

1 Inledning

Genom sin anslutning till Nationernas förbund år 1920 inträdde Sverige som medlem av Internationella arbetsorganisationen (ILO).

ILO:s beslutande församling – internationella arbetskonferensen – sammanträder i regel en gång per år. Arbetskonferensen kan enligt artikel 19 i organisationens stadga beträffande förslag, som förts upp på mötets dagordning, besluta antingen om en internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar, eller om en rekommendation, avsedd att övervägas vid lagstiftning eller på annat sätt men utan den bindande karaktär som tillkommer en ratificerad konvention. Om beslutet är av mindre räckvidd eller huvudsakligen av formell innebörd, t. ex. då det gäller en begäran om utredning, brukar det ges formen av en resolution.

Senast 18 månader från avslutandet av konferensens session skall varje medlemsstat förelägga landets lagstiftande församling antagna konventioner och rekommendationer för lagstiftning eller andra åtgärder. Varje medlemsstat har vidare skyldighet att underrätta internationella arbetsbyråns generaldirektör om de åtgärder som har vidtagits för att uppfylla denna förpliktelse samt om vilka åtgärder som i övrigt har vidtagits.

Internationella arbetskonferensens sjuttiofemte möte hölls i Genève den 1–22 juni 1988.

Sverige deltog i mötet på sedvanligt sätt med en fullständig delegation, dvs. två regerings-, ett arbetsgivar- och ett arbetstagarombud samt ett antal experter. Som ombud deltog för *regeringen* departementsrådet Lars Ettarp och departementssekreteraren Kerstin Wiklund, båda i arbetsmarknadsdepartementet, för *arbetsgivarna* direktören i Svenska arbetsgivareföreningen Johan von Holten och för *arbetstagarna* internationelle sekreteraren i Landsorganisationen i Sverige Erik Karlsson.

1988 års arbetskonferens antog dels en konvention (nr 167) och en rekommendation (nr 175) om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anlägg-

ningsarbete, dels en konvention (nr 168) och en rekommendation (nr 176) om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet. Texterna på engelska och svenska till dessa fyra instrument bör fogas som *bilaga 1–4* till protokollet i detta ärende.

Jag avser nu att ta upp frågan om godkännande av konventionerna nr 167 och 168 samt tillämpningen av rekommendationerna nr 175 och 176.

2 Konventionen (nr 167) och rekommendationen (nr 175) om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete

2.1 Bakgrund

Internationella arbetskonferensen antog år 1937 en konvention (nr 62) och en rekommendation (nr 53) om säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrin), en rekommendation (nr 54) om inspektion (byggnadsindustrin) samt ytterligare en kompletterande rekommendation (nr 55) om samverkan till förekommande av olycksfall (byggnadsindustrin).

Konventionen anmäldes i Sverige för riksdagen genom prop. 1938: 45. Föredragande statsrådet ansåg sig inte kunna tillstyrka en ratifikation av konventionen. Som skäl anförde statsrådet att frågan om ratifikation skulle anstå i avvaktan på resultatet av en utredning av konventionens bestämmelser och motsvarande svenskt regelsystem. Riksdagen anslöt sig till denna uppfattning. Frågan om en svensk ratifikation av konventionen har sedan dess inte prövats. Konventionen har därefter inte heller ratificerats av Sverige. Konventionen hade den 1 januari 1989 ratificerats av 30 av ILO:s medlemsländer.

Såväl konventionen nr 62 som rekommendationerna nr 53, 54 och 55 präglas av hög detaljeringsgrad och är därtill i stor utsträckning produkter av sin tid. Den närmast lavinartade utvecklingen inom byggnadsbranschen under de gångna 50 åren har ställt höga och ständigt föränderliga krav på arbetsmiljöarbetet, åtminstone inom den industrialiserade delen av världen. De rörliga, ofta små arbetsplatserna, de branschspecifika kraven på arbetsorganisation, kraven på snabb produktion och kombinationen av stress och monotoni i vissa arbetsmoment innebär stora hälsorisker i det moderna byggandet.

Mot bakgrund av ovan skisserade utveckling och det faktum att ILO:s internationella instrument på området befanns alltmer otidsenliga aktualiserades frågan om en revision av konventionen nr 62 och rekommendationerna nr 53, 54 och 55 år 1964 av ILO:s industrikommitté för byggnads-, anläggnings- och offentliga arbeten. Detta ledde dock endast till att ILO:s styrelse gav internationella arbetsbyrån i uppdrag att utarbeta en handbok rörande säkerhetsföreskrifter och arbetarskydd inom byggnadsindustrin. Handboken färdigställdes och publicerades år 1970.

Vid det nionde mötet med industrikommittén för byggnads-, anläggnings- och offentliga arbeten år 1977 antogs en resolution, vari ILO:s styrelse anmodades föra upp frågan om en revision av konventionen nr 62

som en särskild punkt på dagordningen på någon av de närmast följande arbetskonferenserna. Vid sitt tionde möte år 1983 upprepade industrikommittén sin uppmaning. Det expertmöte, som ägde rum i Genève i september 1985, var enigt i sina slutsatser att behov förelåg att ta upp frågan till behandling vid 1987 års arbetskonferens.

Som ett led i förberedelsearbetet inför förstaårsbehandlingen av ämnet säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete anmodade ILO på sedvanligt sätt medlemsstaterna att besvara ett av arbetsbyrån utarbetat formulär. ILO-kommittén förordade i sitt remissvar det förslag till ny konvention och rekommendation som arbetsbyrån lagt fram. Inför förstaårsbehandlingen betonade kommittén vikten av att en ny konvention i ämnet utformades så generellt och övergripande som möjligt. Detta krav upprepades i kommitténs yttrande inför andraårsbehandlingen av ämnet.

Efter sedvanlig tvåårsbehandling antog internationella arbetskonferensen år 1988 konventionen (nr 167) och rekommendationen (nr 175) om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete. Konventionen antogs med 421 röster för, ingen emot och en nedlagd röst. Av de svenska ombuden röstade såväl regerings-, som arbetsgivar- och arbetstagarrepresentanterna för konventionen. Rekommendationen antogs med 394 för, ingen emot och ingen nedlagd. Samtliga svenska ombud röstade för rekommendationen.

Yttrande över konventionen nr 167 och rekommendationen nr 175 har avgetts av ILO-kommittén, som i sin tur inhämtat yttranden från socialstyrelsen, arbetarskyddsstyrelsen, Svenska arbetsgivareföreningen, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Landsorganisationen i Sverige, Tjänstemännens centralorganisation och Bygghälsan.

ILO-kommitten tillstyrker ratifikation av konventionen nr 167 under förutsättning att arbetsmiljölagen i erforderlig utsträckning anpassas till konventionen.

2.2 Konventionens och rekommendationens huvudsakliga innehåll

Konventionens materiella innehåll omfattar 35 artiklar. Konventionen gäller all byggverksamhet, inbegripet byggnads-, anläggnings-, väg- och vattenbyggnadsarbete samt monterings- och nedmonteringsarbete. Konventionen är även tillämplig på ensamföretagare i enlighet med vad som föreskrivs i nationell lagstiftning.

Medlemsstat som ratificerar konventionen förbinder sig att anta sådan lagstiftning, som syftar till att säkerställa att åtgärder för att förebygga ohälsa eller olycksfall på byggarbetsplatsen vidtas. Bestämmelserna i konventionen skall genomföras med stöd av nationell lagstiftning eller kollektivavtal eller på annat sätt som är lämpligt med hänsyn till nationella förhållanden. Vid tillämpningen av konventionen skall vederbörlig hänsyn tas till relevant internationell standard.

I konventionen regleras arbetsgivares och ensamföretagares skyddsansvar. I enlighet med artikel 7 skall nationell lagstiftning föreskriva skyldig-

het för arbetsgivare och ensamföretagare att följa givna föreskrifter på arbetsplatsen.

Konventionen innehåller vidare särskilda bestämmelser om samordningsanvar för skyddsåtgärder på gemensamma byggarbetsställen. Enligt artikel 8(a) skall samordningsansvaret åvila huvudentreprenören eller annan person eller organ med kontroll- eller primäransvar för verksamheten på byggarbetsplatsen. Den samordningsanvarige skall koordinera föreskrivna skyddsåtgärder och, så långt detta är möjligt, ansvara för att dessa vidtas.

Enligt artikel 8(b) kan vidare den som har samordningsansvaret till ersättare utse någon kompetent person eller något kompetent organ med erforderliga befogenheter på arbetsstället att svara för samordningen, då den i enlighet med artikel 8(a) utsedde samordningsansvarige inte är närvarande på byggarbetsplatsen. Bestämmelsen i konventionens artikel 8(b) skall ges verkan i den utsträckning det är förenligt med nationell lagstiftning.

I artikel 9 ställer konventionen krav på att de, som utformar och planerar ett byggnadsprojekt skall beakta de arbetsmiljörisker, som kan tänkas uppkomma under byggnads- och anläggningsskedet.

Konventionen reglerar även arbetstagares skyddsansvar. I artikel 11 (d) föreskrivs att arbetstagare skall ha lagstadgad skyldighet att utan dröjsmål anmäla varje händelse, som de bedömer kan medföra en hälsorisk, till sin närmaste arbetsledare och skyddsombud.

Artiklarna 13–34 anger en rad detaljerade och specifika krav på olika skyddsåtgärder, som den ratificerande staten måste vidta, i syfte att förebygga risker för arbetsskador, olycksfall och ohälsa på byggarbetsplatsen. Konventionen innehåller för detta ändamål bestämmelser för hantering, utformning och underhåll av byggnadsställningar, stegar, lyftanordningar, lyftredskap och tekniska anordningar. Särskilda regler för förebyggande av arbetsmiljörisker uppställs för takarbeten, schaktnings-, mark-, tunnel- och underjordsarbeten, arbete under övertryck, arbete under vatten och rivningsarbete. Vidare återfinns regler för elektriska installationer och explosiva varor, belysning, första hjälp och personalvård.

Arbetstagare skall ges erforderlig utbildning i arbetsmiljöfrågor. Konventionen föreskriver lagfäst skyldighet att anmäla arbetsskada och olycksfall till berörd myndighet. Medlemsstaterna åläggs inrätta ett inspektionssystem för tillsyn av verksamheten på byggarbetsplatser.

I artikel 30 punkt 1 föreskrivs att arbetsgivaren skall tillhandhålla personlig skyddsutrustning utan kostnad för arbetstagarna i enlighet med vad som kan vara föreskrivet i nationell lagstiftning.

Rekommendationen kompletterar konventionen med mer detaljerade anvisningar. Rekommendationen ger dessutom vägledning för inrättande av skyddskommittéer och val av skyddsombud samt utbildning av dessa.

I rekommendationen återfinns vidare ett krav att nationell lagstiftning bör föreskriva att berörd myndighet underrättas om byggarbetsställen av en viss storlek, varaktighet eller särart. Berörd myndighet rekommenderas även upprätta register över arbetstagares hälsostatus under en tidsperiod, som bestäms genom nationell lagstiftning.

De nyantagna instrumenten syftar till att komplettera tidigare antagna ILO-instrument, bl. a. konventionen (nr 115) och rekommendationen (nr 114) om strålskydd, konventionen (nr 119) och rekommendationen (nr 118) om maskinskydd, konventionen (nr 127) och rekommendationen (nr 128) om högsta vikt som får bäras av arbetstagare, konventionen (nr 139) och rekommendationen (nr 147) om yrkescancer, konventionen (nr 148) och rekommendationen (nr 156) om arbetsmiljö (luftföroreningar, buller och vibrationer), konventionen (nr 155) och rekommendationen (nr 164) om arbetarskydd och arbetsmiljö, konventionen (nr 161) och rekommendationen (nr 171) om företagshälsovård, konventionen (nr 162) och rekommendationen (nr 172) om säkerhet vid användning av asbest samt förteckningen över yrkessjukdomar, reviderad år 1980, som utgör bilaga till konventionen (nr 121) om förmåner vid yrkesskada. Konventionerna nr 115, nr 119, nr 139, nr 148, nr 155, nr 161, nr 162 och nr 121 har samtliga tillträtts av Sverige (prop. 1961: 18, 1964: 14, 1975: 63, 1977/78: 134, 1981/82: 166, 1985/86: 141, 1986/87: 125 resp. 1981/82: 166).

Konventionen nr 167 reviderar därmed också 1937 års konvention (nr 62) om säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrin) och rekommendationen nr 175 ersätter rekommendationerna (nr 53) om säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrin) och (nr 55) om samverkan till förekommande av olycksfall (byggnadsindustrin).

2.3 Överväganden

Min bedömning: Förutsättning för en ratifikation av konventionen nr 167 föreligger inte för närvarande.

ILO-kommitténs bedömning: Överensstämmer med min bedömning.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker eller har i huvudsak inget att invända mot att Sverige ansluter sig till konventionen. Av remissyttrandena och det som anförts av ILO-kommittén framgår dock att vissa avvikelser mellan konventionens krav och svensk lagstiftning för närvarande.

Skälen för min bedömning: Jag finner det önskvärt att Sverige tillträder konventionen nr 167. Den står i överensstämmelse med den svenska grundsynen på arbetsmiljöpolitikens innehåll. De krav som ställs i konventionsbestämmelserna uppfylls i så gott som samtliga avseenden av arbetsmiljölagen (1977: 1160) och med stöd av denna utfärdade föreskrifter. Konventionen ligger också i linje med det centrala arbetsmiljöavtal som arbetsmarknadens parter inom byggbranschen slutit.

Jag tar nu upp de avvikelser som finns mellan konventionens krav och svensk lagstiftning.

Enligt konventionens artikel 8 (a) skall samordningsansvaret för skyddsåtgärder på gemensamma arbetsställen åvila huvudentreprenören eller annan person eller organ med kontroll- eller primäransvar för verksamheten på byggarbetsplatsen. Den samordningsansvarige är skyldig att koordi-

nera föreskrivna skyddsåtgärder och, så långt detta är förenligt med nationell lagstiftning, säkerställa att de vidtas.

Enligt 3 kap. 7 § arbetsmiljölagen har den samordningsansvarige inte någon skyldighet att tillse att alla behövliga skyddsåtgärder vidtas. Ansvaret är i stort sett begränsat till sådant som har karaktär av samordningsfrågor. Hänvisningen till nationell lagstiftning gör emellertid att denna avvikelse i praktiken saknar betydelse.

Kravet i konventionens artikel 8(b) att den som har det övergripande ansvaret för verksamheten på en byggarbetsplats skall utse en ersättare som övertar detta ansvar, när den samordningsansvarige inte är närvarande på arbetsplatsen, har ingen direkt motsvarighet i arbetsmiljölagen. Även på denna punkt återfinns en inskränkande hänvisning till nationell lagstiftning, vilket enligt min uppfattning innebär att problemet med denna marginella avvikelse bortfaller.

Det krav, som i konventionens artikel 9 ställs på konstruktörer och projektörer att beakta de arbetsmiljörisker, som kan aktualiseras under byggnads- och anläggningsarbete, saknar för närvarande motsvarighet i arbetsmiljölagen. Arbetarskyddsstyrelsen har framhållit att denna omständighet är ett ratifikationshinder.

Jag vill på denna punkt hänvisa till det arbete som pågår i arbetsgruppen (A 1987:D) för översyn av vissa bestämmelser i arbetsmiljölagen. Arbetsgruppen har fått i uppdrag att bl. a. utreda frågan om ett skyddsansvar för arkitekter, konstruktörer och andra som medverkar vid projektering av en byggnad eller anläggning. Arbetet kommer att vara avslutat vid årsskiftet 1989/90.

Kravet i artikel 30 punkt 1 att arbetsgivaren skall föreskrivas tillhandahålla personlig skyddsutrustning utan kostnad för arbetstagarna anser arbetarskyddsstyrelsen utgöra ett ratifikationshinder. Arbetarskyddsstyrelsen motiverar detta med att arbetsmiljölagen saknar en motsvarande bestämmelse.

Enligt 2 kap 7 § arbetsmiljölagen skall personlig skyddsutrustning användas om inte betryggande skydd mot ohälsa eller olycksfall kan nås på annat sätt. Utrustningen skall tillhandahållas genom arbetsgivarens försorg. Häri ligger enligt vad som framhölls av föredragande statsrådet i prop. 1976/77: 149 om arbetsmiljölag m. m., att arbetsgivaren är skyldig att bekosta den personliga skyddsutrustningen, om inte annan överenskommelse träffats. Detta får anses innebära att svensk lagstiftning på ett tillräckligt sätt överensstämmer med kraven i konventionens artikel 30. Bedömningen är gjord bl. a. mot bakgrund av hänvisningen till nationell lagstiftning.

Jag ansluter mig till ILO-kommitténs bedömning att konventionens krav i huvudsak uppfylls av svensk lagstiftning. Jag anser dock att frågan om ratifikation av konventionen nr 167 bör anstå till dess att den nämnda arbetsgruppens förslag har beretts i arbetsmarknadsdepartementet.

Rekommendationen föranleder enligt min mening ingen ytterligare åtgärd.

3 Konventionen (nr 168) och rekommendationen (nr 176) om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet

3.1 Bakgrund

ILO har ända sedan sina första verksamhetsår ägnat särskilt intresse åt arbetstagarnas sociala trygghet. De konventioner som på detta område antogs under mellankrigstiden behandlade frågor som då var av speciellt intresse såsom ersättning för olycksfall i arbete samt sjuk-, pensions- och arbetslöshetsförsäkring.

Mot bakgrund av den sociala trygghetens snabba utveckling och vunna erfarenheter antog ILO år 1952 en konvention om minimistandard för social trygghet, nr 102, omfattande hela det sociala trygghetsområdet, uppdelat i nio slag av riskfall. Den medger en första ratificering beträffande minst tre av konventionens delar med en successiv utsträckning av ratificeringen även till övriga delar.

Konventionen ratificerades av Sverige år 1953 (prop. 1953: 73) varvid anmäldes att Sverige förband sig att tillämpa de normer som fastställts i tre av dess delar, bl. a. del IV som rör förmåner vid arbetslöshet.

I samband med utarbetandet av konventionen nr 102 beslöt ILO:s styrelse att företa en revision av konventioner som före andra världskriget antagits i fråga om olika grenar av den sociala tryggheten. Som ett första led i detta program antog arbetskonferensen år 1964 en konvention (nr 121) och en rekommendation (nr 121) om förmåner vid yrkesskada. År 1967 antogs konventionen (nr 128) och rekommendationen (nr 131) om invaliditets-, ålders- och efterlevandeförmåner och slutligen år 1969 konventionen (nr 130) och rekommendationen (nr 134) om läkarvård och kontanta sjukförmåner.

Som ett sista led i denna översyn beslöt ILO:s styrelse år 1985 att på dagordningen för 1987 års arbetskonferens föra upp ämnet främjande av sysselsättning och social trygghet. Härmed förutsågs en revision av den mer än femtio år gamla konventionen (nr 44) om ersättning eller understöd vid arbetslöshet, en konvention som inte har ratificerats av Sverige.

Konventionen (nr 44) om tillförsäkrande åt ofrivilligt arbetslösa av ersättning eller understöd och den kompletterande rekommendationen (nr 44) om arbetslöshetsförsäkring och olika former av hjälp åt arbetslösa antogs av internationella arbetskonferensen år 1934. Följande år antogs den kompletterande rekommendationen (nr 45) om ungdomsarbetslöshet. Konventionen har ratificerats av endast femton länder.

Konventionen anmäldes för riksdagen genom proposition 1935: 84. Hinder för en svensk ratifikation angavs härvid bl. a. vara att bestämmelserna i då gällande förordning om erkända arbetslöshetskassor medgav inskränkningar i understödstiden som inte uppfyllde konventionens minimikrav.

Som ett led i förberedelsearbetet inför förstaårsbehandlingen av ämnet främjande av sysselsättning och social trygghet år 1987 anmodade ILO medlemsstaterna att besvara ett av arbetsbyrån utarbetat frågeformulär.

ILO-kommittén tillstyrkte i sitt remissvar revision av konventionen nr 44. Kommittén förordade därvid utarbetandet av en ny konvention kompletterad med en rekommendation och angav ett antal principer på vilka de nya instrumenten borde bygga. Bl. a. hävdades att den i Sverige prioriterade s. k. arbetslinjen borde lyftas fram. Alla tillgängliga medel för att bereda arbetslösa arbete borde utnyttjas. Först därefter, när alla möjligheter till detta prövats, borde kontant ersättning vid arbetslöshet utbetalas. Konventionen borde i första hand ange de grundläggande principerna medan detaljerade anvisningar borde hänföras till rekommendationen.

Efter sedvanlig tvåårsbehandling – och stundtals intensiva förhandlingar i det särskilda utskott som hade att behandla ämnet – antog internationella arbetskonferensen år 1988 konventionen (nr 168) och den kompletterande rekommendationen (nr 176) om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet. Konventionen antogs med röstsiffrorna 366 för, ingen emot och 26 nedlagda. Av de svenska ombuden röstade såväl regerings- som arbetsgivar- och arbetstagarrepresentanterna för konventionen. Rekommendationen antogs med 375 röster för, ingen emot och 17 nedlagda. Samtliga svenska ombud röstade för rekommendationen.

Yttrande över konventionen nr 168 och rekommendationen nr 176 har avgetts av ILO-kommittén, som i sin tur har inhämtat yttranden från socialstyrelsen, riksförsäkringsverket, arbetsmarknadstyrelsen, AMU-styrelsen, Svenska arbetsgivareföreningen, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Landsorganisationen i Sverige och Tjänstemännens centralorganisation.

ILO-kommittén tillstyrker ratifikation av konventionen nr 168.

3.2 Konventionens och rekommendationens huvudsakliga innehåll

Konventionen nr 168 och rekommendationen nr 176 kompletterar tidigare antagna ILO-instrument, bl. a. den tidigare nämnda konventionen (nr 102) om minimistandard för social trygghet, 1964 års centrala konvention (nr 122) med kompletterande rekommendation (nr 122) om sysselsättningspolitik, 1975 års konvention (nr 142) och rekommendation (nr 150) om utveckling av mänskliga resurser, 1978 års konvention (nr 150) och rekommendation (nr 158) om arbetsmarknadsförvaltning samt 1984 års rekommendation (nr 169) om sysselsättningspolitik (tilläggsbestämmelser).

Konventionen betonar inledningsvis att varje medlemsstat skall vidta lämpliga åtgärder för att samordna socialförsäkringssystem och sysselsättningspolitik. Socialförsäkringssystemet, i synnerhet arbetslöshetsersättningen, bör vara så utformat att det bidrar till att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning och inte tar bort incitamenten för att arbeta eller erbjuda arbete.

Bestämmelserna i konventionen skall genomföras enligt landets praxis i fråga om samråd och samarbete med parterna på arbetsmarknaden.

Inom ramen för en politik ägnad att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning genom alla lämpliga åtgärder inkl. socialförsäkring bör sär-

skilda program upprättas för att åstadkomma ytterligare arbetstillfällen för identifierade grupper utsatta personer.

Den genom arbetslöshetsersättning skyddade personkretsen bör omfatta minst 85 % av alla anställda, inkl. offentligt anställda och lärlingar. De skyddade personerna skall garanteras likabehandling utan diskriminering på grund av ras, hudfärg, kön, religion, politisk åsikt, nationell härkomst, medborgarskap, etniskt eller socialt ursprung, handikapp eller ålder.

Arbetslöshetsersättning skall utgå vid hel arbetslöshet – definierad som förlust av inkomst till följd av oförmåga att erhålla lämpligt arbete. Detta gäller för personer som är arbetsföra, tillgängliga för arbete och verkligen söker arbete. Dessutom bör varje medlemsstat söka utvidga ersättningen att gälla vid partiell arbetslöshet och vid permittering.

Till helt arbetslösa och till helt arbetslösa permitterade personer skall förmåner utges i form av periodiska utbetalningar som beräknas så att de dels ger förmånstagaren partiell och övergående löneersättning, dels inte är sådana att motivationen för att arbeta eller att skapa arbete upphör. Om förmånerna grundas på avgifter eller på tidigare inkomster får de inte fastställas till lägre belopp än 50 % av tidigare inkomst. För övriga förmånstagare får de inte fastställas till lägre belopp än 50 % av antingen lagstadgad minimilön, lönen för en vanlig yrkesarbetare eller en nivå som ger ett minimum för grundläggande levnadsomkostnader. Förmånerna skall betalas ut under hela den period som arbetslösheten varar. Dock kan en första period för utbetalning begränsas till 26 veckor vid varje period av arbetslöshet eller till 39 veckor under varje 24-månadersperiod. Om arbetslösheten fortsätter därefter kan ytterligare utbetalningar begränsas till en viss föreskriven period och dessutom minskas med hänsyn till förmånstagarens eller hans familjs tillgångar. Slutligen innehåller konventionen särskilda frivilliga bestämmelser beträffande nya arbetssökande.

Länder, som ratificerar konventionen, kan begagna sig av ett begränsat antal temporära undantag. Om möjligheten till undantag utnyttjas skall detta anmälas i samband med ratifikationen. I de tillämpningsrapporter som länderna fortsättningsvis är skyldiga att till följd av en ratifikation lämna enligt artikel 22 i ILO:s stadga skall de ange om anledningen till undantag kvarstår.

Rekommendationen kompletterar konventionen med vissa mer preciserade anvisningar. Länderna uppmanas att inom ramen för en politik för främjande av produktiv sysselsättning skapa incitament för yrkesmässig och geografisk rörlighet. Rekommendationen behandlar särskilt ersättning på grund av partiell arbetslöshet och för deltidsarbetande samt kriterier för fastställande av begreppet lämpligt arbete. I ett sista avsnitt ges råd för utveckling och förbättring av ländernas system av skydd mot och vid arbetslöshet, främst avsedda för länder som ännu inte har några sådana system.

3.3 Överväganden

Mitt förslag: Sverige ratificerar ILO-konventionen nr 168.

ILO-kommitténs förslag: Överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker eller har inget att invända mot att Sverige tillträder konventionen.

Skälen för mitt förslag: Under arbetskonferensen år 1988 kunde de tre parterna enas om att ge de nya instrumenten formen av en konvention kompletterad med en rekommendation. Konventionen har därvid getts en så flexibel utformning att den bör kunna tillträdas av ett stort antal medlemsländer på olika utvecklingsnivåer.

Instrumenten betonar sambandet mellan social trygghet och sysselsättning. Jag noterar med tillfredsställelse att främjande av produktiv sysselsättning getts den framträdande plats i de båda dokumenten som förordats i svenska remissvar.

I likhet med ILO-kommittén finner jag att konventionens krav vad gäller arbetsmarknadspolitikens inriktning i stort och särskilda arbetsmarknadspolitiska program för utsatta grupper är väl uppfyllda i svensk lagstiftning, framför allt genom förordningen (1987: 405) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten, lagen (1974: 13) om vissa anställningsfrämjande åtgärder och socialtjänstlagen (1980: 620). Vad gäller skydd vid arbetslöshet motsvaras konventionens krav väl av svensk lagstiftning, dels genom förordningen (1987: 406) om arbetsmarknadsutbildning, lagen (1982: 80) om anställningsskydd och lagarna (1973: 370) om arbetslöshetsförsäkring och (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd. Definitionen av begreppen arbetslöshet och lämpligt arbete överensstämmer med dem som anges i dessa lagar. Inte heller kravet om att minst 85 % av alla anställda skall skyddas ekonomiskt vid arbetslöshet vållar problem för svenskt vidkommande. Härom är också remissinstanserna eniga.

LO och TCO anförde i sina remissvar, baserade på uppgifter för år 1987, att ett hinder för en svensk ratifikation av konventionen kunde föreligga beträffande ersättningsnivån för den som inte varit medlem minst tolv månader i en arbetslöshetskassa och inte uppfyller arbetsvillkoret för ersättning enligt lagen om arbetslöshetsförsäkring.

För den som erhåller kontant arbetsmarknadsstöd når ersättningen (för närvarande 158 kr.) inte upp till någotdera av 50 % av lagstadgad minimilön (finns ej i Sverige), 50 % av lönen för en vanlig arbetare eller levnadskostnadsminimum. Den som erhåller ersättning från arbetslöshetskassa får för närvarande 90 % av tidigare bruttoinkomst, dock högst 450 kr., vilket mer än väl motsvarar konventionens krav. Fr. o. m. år 1990 kommer ersättningen att höjas i takt med löneutvecklingen för vuxna arbetare inom industrin.

Enligt arbetskraftsundersökningarna (AKU), fjärde kvartalet 1988, var antalet medlemmar i de erkända arbetslöshetskassorna, exkl. företagare, 3 500 000, vilket utgjorde 87 % av antalet anställda (4 010 000). Uppgift om hur många av dessa som inte skulle uppfylla medlems- och arbetsvillkoren

för arbetslöshetsersättning förekommer inte. Jag finner i likhet med ILO-kommittén att Sverige även beträffande personkretsens omfattning torde uppfylla konventionens krav i sådan utsträckning att konventionen utan vidare kan ratificeras.

Att konventionen nr 168 reviderar den föråldrade konventionen nr 44, som Sverige inte ratificerat, ser jag därtill som en fördel.

Rekommendationen föranleder enligt min mening ingen ytterligare åtgärd.

4 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen

dels föreslår riksdagen att godkänna konventionen (nr 168) om sysselsättningsfrämjande åtgärder och skydd vid arbetslöshet,

dels lämnar riksdagen tillfälle att ta del av vad jag i övrigt anfört om de vid internationella arbetskonferensens sjuttiofemte möte antagna instrumenten.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition förelägga riksdagen vad föredraganden har anfört för den åtgärd och det ändamål som föredraganden har hemställt om.

Convention (no. 167) concerning Safety and Health in Construction

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fifth Session on 1 June 1988, and

Noting the relevant international labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Safety Provisions (Building) Convention and Recommendation, 1937, the Co-operation in Accident Prevention (Building) Recommendation, 1937, the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960, the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963, the Maximum Weight Convention and Recommendation, 1967, the Occupational Cancer Convention and Recommendation, 1974, the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention and Recommendation, 1977, the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985, the Asbestos Convention and Recommendation, 1986, and the list of occupational diseases as revised in 1980 appended to the Employment Injury Benefits Convention, 1964, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in construction, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention revising the Safety Provisions (Building) Convention, 1937,

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-eight the following Convention, which may be cited as the Safety and Health in Construction Convention, 1988:

ILO:s konvention (nr 167) om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för internationella arbetsbyrån och samlats där den 1 juni 1988 till sitt sjuttiofemte möte, och

åberopar gällande konventioner och rekommendationer på arbetslivets område, i synnerhet 1937 års konvention och rekommendation om säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrin), 1960 års konvention och rekommendation om strålskydd, 1963 års konvention och rekommendation om maskinskydd, 1967 års konvention och rekommendation om högsta vikt som får bäras av en arbetstagare, 1974 års konvention och rekommendation om yrkescancer, 1977 års konvention om arbetsmiljön (luftföroreningar, buller och vibrationer), 1981 års konvention och rekommendation om arbetarskydd och arbetsmiljö, 1985 års konvention och rekommendation om företagshälsovård, 1986 års konvention och rekommendation om säkerhet vid användning av asbest och den år 1980 reviderade förteckningen över yrkessjukdomar till 1964 års konvention om förmåner vid yrkesskada, och

har beslutat anta vissa förslag avseende säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning, och

har beslutat att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention som reviderar 1937 års konvention säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrin),

antar denna den tjugonde dagen i juni månad år nittonhundraåttioåtta följande konvention, som kan benämnas 1988 års konvention om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete:

I. Scope and definitions

Article 1

1. This Convention applies to all construction activities, namely building, civil engineering, and erection and dismantling work, including any process, operation or transport on a construction site, from the preparation of the site to the completion of the project.

2. A Member ratifying this Convention may, after consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned, where they exist, exclude from the application of the Convention, or certain provisions thereof, particular branches of economic activity or particular undertakings in respect of which special problems of a substantial nature arise, on condition that a safe and healthy working environment is maintained.

3. This Convention also applies to such self-employed persons as may be specified by national laws or regulations.

Article 2

For the purpose of this Convention:

(a) The term " construction" covers:

(i) building, including excavation and the construction, structural alteration, renovation, repair, maintenance (including cleaning and painting) and demolition of all types of buildings or structures;

(ii) civil engineering, including excavation and the construction, structural alteration, repair, maintenance and demolition of, for example, airports, docks, harbours, inland waterways, dams, river and avalanche and sea defence works, roads and highways, railways, bridges, tunnels, viaducts and works related to the provision of services such as communications, drainage, sewerage, water and energy supplies;

(iii) the erection and dismantling of prefabricated buildings and structures, as well as the manufacturing of prefabricated elements on the construction site;

I. Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

1. Denna konvention är tillämplig på all byggverksamhet, såsom byggnads-, anläggnings-, väg- och vattenbyggnadsarbete samt monterings- och nedmonteringsarbete, och alla där förekommande arbetsmoment, inbegripet interna transporter, från det att arbetsstället förbereds till projektets färdigställande.

2. Medlemsstat som ratificerar denna konvention kan, efter samråd med de berörda mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna, från konventionens tillämpning helt eller delvis undanta vissa branscher eller företag, för vilka tillämpningen föranleder särskilda problem av väsentlig betydelse, dock under förutsättning att en säker och sund arbetsmiljö ändå upprätthålles.

3. Denna konvention är också tillämplig på ensamföretagare i enlighet med vad som kan ha definierats i nationell lagstiftning.

Artikel 2

I denna konvention:

(a) omfattar uttrycket "byggverksamhet":

(i) byggande, inbegripet schaktning och uppförande, ombyggnad, renovering, reparation, underhåll (inbegripet rengöring och målning) samt rivning av alla typer av byggnader och byggnadsverk;

(ii) anläggnings-, väg och vattenbyggande, inbegripet schaktning och uppförande, ombyggnad, reparation, underhåll och rivning av t.ex. flygplatser, kajer, hamnar, vattentransportleder, dammar, skyddsvallar mot översvämningar och skred, vägar och trafikleder, järnvägar, broar, tunnlar, viadukter samt infrastrukturella arbeten såsom kommunikationer, dräneringar, avloppssystem, vatten- och energiförsörjningssystem;

(iii) montering och nedmontering av förtillverkade byggnader och byggnadsverk samt tillverkning av förtillverkade byggnadselement på byggarbetsstället;

(b) the term "construction site" means any site at which any of the processes or operations described in subparagraph *(a)* above are carried on;

(c) the term "workplace" means all places where workers need to be or to go by reason of their work and which are under the control of an employer as defined in subparagraph *(e)* below;

(d) the term "worker" means any person engaged in construction;

(e) the term " employer" means:

(i) any physical or legal person who employs one or more workers on a construction site; and

(ii) as the context requires, the principal contractor, the contractor or the subcontractor;

(f) the term "competent person" means a person possessing adequate qualifications, such as suitable training and sufficient knowledge, experience and skill for the safe performance of the specific work. The competent authorities may define appropriate criteria for the designation of such persons and may determine the duties to be assigned to them;

(g) the term "scaffold" means any temporary structure, fixed, suspended or mobile, and its supporting components which is used for supporting workers and materials or to gain access to any such structure, and which is not a "lifting appliance" as defined in subparagraph *(h)* below;

(h) the term "lifting appliance " means any stationary or mobile appliance used for raising or lowering persons or loads;

(i) the term "lifting gear" means any gear or tackle by means of which a load can be attached to a lifting applicance but which does not form an integral part of the appliance or load.

II. General provisions

Article 3

The most representative organisations of employers and workers concerned shall be consulted on the measures to be taken to give

(b) avser uttrycket "byggarbetsställe" varje ställe där någon byggverksamhet som nämns i punkt (a) ovan pågår;

(c) avser uttrycket "arbetsplats" alla platser, där arbetstagare måste uppehålla sig eller dit de måste bege sig på grund av arbetet, och vilka övervakas av en arbetsgivare, definierad i punkt (e) nedan;

(d) avser uttrycket "arbetstagare" varje person som är sysselsatt med byggverksamhet;

(e) avser uttrycket "arbetsgivare":

(i) varje fysisk eller juridisk person har har en eller flera arbetstagare anställda på ett byggarbetsställe; samt

(ii) allt efter omständigheterna den dominerande entreprenören, entreprenören eller underentreprenören;

(f) avser uttrycket "behörig person" en person som besitter erforderlig kompetens, såsom lämplig utbildning och tillräcklig kunskap, erfarenhet och skicklighet för att kunna utföra den angivna uppgiften på ett riskfritt sätt. De ansvariga myndigheterna kan ange lämpliga förutsättningar för hur dessa personer skall utses samt vilka åligganden som åvilar dem;

(g) avser uttrycket "byggnadsställning" varje tillfällig fast, hängande eller flyttbar anordning, inbegripet dess bärande delar, som används som plattform för arbetstagare och material vid arbetets utförande samt tillhörande anordningar för tillträde som inte hänförs till "lyftanordning" enligt punkt *(h)* nedan;

(h) avser uttrycket "lyftanordning" varje stationär eller flyttbar anordning avsedd för lyftning eller sänkning av personer eller last;

(i) avser uttrycket "lyftredskap" varje redskap eller hjälpmedel som används för att koppla last till lyftanordning och som inte utgör en beståndsdel av lyftanordningen eller lasten.

II. Allmänna bestämmelser

Artikel 3

Samråd skall ske med berörda representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer om vilka åtgärder som skall vidtas för att

effect to the provisions of this Convention.

Article 4

Each Member which ratifies this Convention undertakes that it will, on the basis of an assessment of the safety and health hazards involved, adopt and maintain in force laws or regulations which ensure the application of the provisions of the Convention.

Article 5

1. The laws and regulations adopted in pursuance of Article 4 above may provide for their practical application through technical standards or codes of practice, or by other appropriate methods consistent with national conditions and practice.

2. In giving effect to Article 4 above and to paragraph 1 of this Article, each Member shall have due regard to the relevant standards adopted by recognised international organisations in the field of standardisation.

Article 6

Measures shall be taken to ensure that there is co-operation between employers and workers, in accordance with arrangements to be defined by national laws or regulations, in order to promote safety and health at construction sites.

Article 7

National laws or regulations shall require that employers and self-employed persons have a duty to comply with the prescribed safety and health measures at the workplace.

Article 8

1. Whenever two or more employers undertake activities simultaneously at one construction site-

(a) the principal contractor, or other person or body with actual control over or primary responsibility for overall construction site activities, shall be responsible for co-ordinating the prescribed safety and health measures and, in so far as is compatible with national laws and regulations, for ensuring compliance with such measures;

genomföra bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 4

Medlemsstat som ratificerar denna konvention förbinder sig att, efter bedömning av förekommande olycks- och hälsorisker, anta sådan lagstiftning, samt bevaka att denna efterlevs, så att tillämpningen av stadgandena i denna konvention säkerställs.

Artikel 5

1. Den praktiska tillämpningen av den lagstiftning som åsyftas i artikel 4 kan åstadkommas genom standardiseringsarbete eller utfärdande av riktlinjer eller andra lämpliga metoder som överensstämmer med nationella förhållanden och nationell praxis.

2. Vid genomförandet av artikel 4 ovan samt punkt 1 i denna artikel, skall medlemsstat beakta de standarder inom området i fråga som antagits av erkända internationella standardiseringsorgan.

Artikel 6

Åtgärder skall vidtas för att säkerställa att arbetsgivare och arbetstagare samverkar, i enlighet med bestämmelser som definieras i nationell lagstiftning, för att främja säkerhet och hälsa på byggarbetsställen.

Artikel 7

Nationell lagstiftning skall ålägga arbetsgivare och ensamföretagare skyldighet att rätta sig efter de föreskrivna åtgärderna beträffande säkerhet och hälsa på arbetsplatsen.

Artikel 8

1. Närhelst två eller flera arbetsgivare samtidigt bedriver verksamhet på samma byggarbetsställe skall-

(a) den dominerande entreprenören, eller annan person eller organ som har egentlig kontroll över eller primärt ansvar för övergripande frågor på byggarbetsstället, ansvara för att samordna de föreskrivna åtgärderna beträffande säkerhet och hälsa och, i den utsträckning som är förenligt med nationell lagstiftning, att dessa åtgärder vidtas;

(b) in so far as is compatible with national laws and regulations, where the principal contractor, or other person or body with actual control over or primary responsibility for overall construction site activities, is not present at the site, he shall nominate a competent person or body at the site with the authority and means necessary to ensure on his behalf co-ordination and compliance with the measures, as foreseen in subparagraph *(a)* above;

(c) each employer shall remain responsible for the application of the prescribed measures in respect of the workers placed under his authority.

2. Whenever employers or self-employed persons undertake activities simultaneously at one construction site they shall have the duty to co-operate in the application of the prescribed safety and health measures, as may be specified by national laws or regulations.

Article 9

Those concerned with the design and planning of a construction project shall take into account the safety and health of the construction workers in accordance with national laws, regulations and practice.

Article 10

National laws or regulations shall provide that workers shall have the right and the duty at any workplace to participate in ensuring safe working conditions to the extent of their control over the equipment and methods of work and to express views on the working procedures adopted as they may affect safety and health.

Article 11

National laws or regulations shall provide that workers shall have the duty to-

(a) co-operate as closely as possible with their employer in the application of the prescribed safety and health measures;

(b) take reasonable care for their own safety and health and that of other persons who may be affected by their acts or omissions at work;

(b) i den utsträckning som är förenligt med nationell lagstiftning, den dominerande entreprenören, eller annan person eller organ som har egentlig kontroll över eller primärt ansvar för övergripande frågor på byggarbetsstället, om han själv inte vistas därpå, utse en behörig person eller organ som vistas på stället och som har erforderliga befogenheter och resurser att för hans räkning svara för att samordna och genomföra åtgärder enligt punkt *(a)* ovan;

(c) varje arbetsgivare förbli skyldig att, vad avser de egna arbetstagarna, ansvara för att de föreskrivna åtgärderna genomförs.

2. Närhelst arbetsgivare eller ensamföretagare samtidigt bedriver verksamhet på ett byggarbetsställe skall de, i enlighet med vad som kan preciseras i nationell lagstiftning, ha skyldighet att samverka vid genomförandet av de föreskrivna åtgärderna beträffande säkerhet och hälsa.

Artikel 9

De som utformar och planerar ett byggnadsprojekt skall, i enlighet med nationell lagstiftning och praxis, beakta säkerhet och hälsa för de arbetstagare som sysselsätts vid projektets utförande.

Artikel 10

Nationell lagstiftning skall ge arbetstagare på alla arbetsplatser rätt och skyldighet att, vad avser utrustning och arbetsmetoder som de känner till och har möjlighet att övervaka, medverka för att åstadkomma säkra arbetsförhållanden samt att framföra synpunkter på vilket sätt det valda arbetsförloppet kan påverka säkerhet och hälsa.

Artikel 11

Nationell lagstiftning skall föreskriva att arbetstagare har skyldighet att:

(a) bedriva ett så nära samarbete som möjligt med arbetsgivaren vid genomförandet av de föreskrivna åtgärderna beträffande säkerhet och hälsa;

(b) iaktta sådan aktsamhet att såväl deras egen som andra personers säkerhet och hälsa inte äventyras av gärningar eller underlåtenhet i samband med arbetet;

(c) use facilities placed at their disposal and not misuse anything provided for their own protection or the protection of others;

(d) report forthwith to their immediate supervisor, and to the workers' safety representative where one exists, any situation which they believe could present a risk, and which they cannot properly deal with themselves;

(e) comply with the prescribed safety and health measures.

Article 12

1. National laws or regulations shall provide that a worker shall have the right to remove himself from danger when he has good reason to believe that there is an imminent and serious danger to his safety or health, and the duty so to inform his supervisor immediately.

2. Where there is an imminent danger to the safety of workers the employer shall take immediate steps to stop the operation and evacuate workers as appropriate.

(c) utnyttja tillhandahållna hjälpmedel samt inte felaktigt använda utrustning som är avsedd för deras eget eller andras skydd;

(d) till sin närmaste arbetsledare och skyddsombud, om sådant finnes, utan dröjsmål rapportera varje händelse som de bedömer kunna medföra en risk och som de inte själva, på ett tillfredsställande sätt, kan åtgärda;

(e) följa de föreskrivna åtgärderna beträffande säkerhet och hälsa.

Artikel 12

1. Nationell lagstiftning skall ge en arbetstagare rätt att avlägsna sig ur farozonen, när han har skälig anledning att tro att det föreligger en överhängande och allvarlig fara för hans säkerhet och hälsa, samt skyldighet att omedelbart rapportera detta till sin arbetsledare.

2. Om det föreligger en överhängande fara för arbetstagares säkerhet skall arbetsgivaren omedelbart avbryta arbetet och tillse att arbetstagare på lämpligt sätt evakueras.

III. Preventive and protective measures

Article 13

Safety of workplaces

1. All appropriate precautions shall be taken to ensure that all workplaces are safe and without risk of injury to the safety and health of workers.

2. Safe means of access to and egress from all workplaces shall be provided and maintained, and indicated where appropriate.

3. All appropriate precautions shall be taken to protect persons present at or in the vicinity of a construction site from all risks which may arise from such site.

Article 14

Scaffolds and ladders

1. Where work cannot safely be done on or from the ground or from part of a building or other permanent structure, a safe and suit-

III. Förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder

Artikel 13

Säkerhet på arbetsplatser

1. Alla rimliga förebyggande åtgärder skall vidtas för att säkerställa att alla arbetsplatser är säkra och utan risk för arbetstagarnas säkerhet och hälsa.

2. Säkra leder för tillträde till, och utrymning från, alla arbetsplatser skall tillhandahållas och underhållas samt, om så befinnes lämpligt, utmärkas.

3. Alla rimliga förebyggande åtgärder skall vidtas för att skydda personer som vistas på, eller i närheten av, ett byggarbetsställe från alla risker som kan uppkomma på arbetsstället i fråga.

Artikel 14

Byggnadsställningar och stegar

1. Om arbete inte på ett riskfritt sätt kan utföras på eller från marken, eller från byggnadsdel eller annan fast konstruktion, skall

able scaffold shall be provided and maintained, or other equally safe and suitable provision shall be made.

2. In the absence of alternative safe means of access to elevated working places, suitable and sound ladders shall be provided. They shall be properly secured against inadvertent movement.

3. All scaffolds and ladders shall be constructed and used in accordance with national laws and regulations.

4. Scaffolds shall be inspected by a competent person in such cases and at such times as shall be prescribed by national laws or regulations.

Article 15

Lifting appliances and gear

1. Every lifting appliance and item of lifting gear, including their constituent elements, attachments, anchorages and supports, shall

(a) be of good design and construction, sound material and adequate strength for the purpose for which they are used;

(b) be properly installed and used;

(c) be maintained in good working order;

(d) be examined and tested by a competent person at such times and in such cases as shall be prescribed by national laws or regulations; the results of these examinations and tests shall be recorded;

(e) be operated by workers who have received appropriate training in accordance with national laws and regulations.

2. No person shall be raised, lowered or carried by a lifting appliance unless it is constructed, installed and used for that purpose in accordance with national laws and regulations, except in an emergency situation in which serious personal injury or fatality may occur, and for which the lifting appliance can be safely used.

en säker och för ändamålet avsedd byggnadsställning tillhandahållas och underhållas eller annan likvärdigt säker anordning tillhandahållas.

2. Saknas annan säker tillträdesled till arbetsplatser, belägna på ett högre plan, skall lämpliga och felfria stegar tillhandahållas. Dessa skall på erforderligt sätt säkras mot oavsiktlig rörelse.

3. Alla byggnadsställningar och stegar skall vara tillverkade och användas i enlighet med nationell lagstiftning.

4. Byggnadsställningar skall inspekteras av en behörig person under de omständigheter och vid de tidpunkter som skall vara föreskrivna i nationell lagstiftning.

Artikel 15

Lyftanordningar och lyftredskap

1. Varje lyftanordning och lyftredskap, inbegripet deras ingående beståndsdelar, tillbehör, förankringar och stöd skall:

(a) vara utformade och tillverkade, av felfritt material, och vara tillräckligt hållfasta för det ändamål de används för;

(b) installeras och användas på ett korrekt sätt;

(c) underhållas i gott skick;

(d) undersökas och provas av en behörig person vid de tidpunkter och under de omständigheter som skall vara föreskrivna i nationell lagstiftning; protokoll skall föras över resultaten av dessa undersökningar och prov;

(e) handhas av arbetstagare som erhållit lämplig utbildning i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Ingen person får hissas upp, firas ner eller transporteras eller hållas uppe av en lyftanordning såvida den inte, i enlighet med nationell lagstiftning, är tillverkad, installerad och avsedd för sådant ändamål; undantag må dock göras vid en nödsituation, som innebär risk för allvarlig personskada eller dödsfall, om användandet av lyftanordningen kan ske på ett säkert sätt.

Article 16

Transport, earth-moving and materials-handling equipment

1. All vehicles and earth-moving or materials-handling equipment shall-

(a) be of good design and construction taking into account as far as possible ergonomic principles;

(b) be maintained in good working order;

(c) be properly used;

(d) be operated by workers who have received appropriate training in accordance with national laws and regulations.

2. On all construction sites on which vehicles, earth-moving or materialshandling equipment are used-

(a) safe and suitable access ways shall be provided for them; and

(b) traffic shall be so organised and controlled as to secure their safe operation.

Artikel 16

Transporter, utrustning för jordförflyttning och materialhantering

1. Alla fordon samt all utrustning för jordförflyttning och materialhantering skall:

(a) vara av god utformning och tillverkning med hänsynstagande i största möjliga utsträckning till ergonomiska principer;

(b) hållas i gott skick;

(c) användas på ett korrekt sätt;

(d) handhas av arbetstagare som erhållit lämplig utbildning i enlighet med nationell lagstiftning.

2. På alla byggarbetsställen där fordon eller utrustning för jordförflyttning och materialhantering används skall:

(a) säkra och lämpliga tillträdesvägar anordnas; och

(b) trafiken organiseras och övervakas så att en säker användning av dessa garanteras.

Article 17

Plant, machinery, equipment and hand tools

1. Plant, machinery and equipment, including hand tools, both manual and power driven, shall

(a) be of good design and construction, taking into account as far as possible ergonomic principles;

(b) be maintained in good working order;

(c) be used only for work which they have been designed unless a use outside the initial design purposes has been assessed by a competent person who has concluded that such use is safe;

(d) be operated by workers who have received appropriate training.

2. Adequate instructions for safe use shall be provided where appropriate by the manufacturer or the employer, in a form understood by the users.

3. Pressure plant and equipment shall be examined and tested by a competent person in cases and at times prescribed by national laws or regulations.

Artikel 17

Maskiner, utrustning och handverktyg

1. Anordningar, maskiner och utrustning, inbegripet handverktyg, både manuella och motordrivna, skall:

(a) vara av god utformning och tillverkning med hänsynstagande i största möjliga utsträckning till ergonomiska principer;

(b) hållas i gott skick;

(c) användas endast för det arbete som de utformats för, såvida inte ett användningsområde utöver det ursprungligen avsedda har medgetts av en person, som har fastslagit att sådan användning är säker;

(d) handhas av arbetstagare som erhållit lämplig utbildning.

2. Erforderliga, för användaren begripliga, instruktioner för säker användning skall, i tillämpliga fall, tillhandhållas av tillverkaren eller arbetsgivaren.

3. Tryckbärande anordning och utrustning skall undersökas och provas av en kompetent person under omständigheter och vid tidpunkter som föreskrivs i nationell lagstiftning.

Article 18

Work at heights including roofwork

1. Where necessary to guard against danger, or where the height of a structure or its slope exceeds that prescribed by national laws or regulations, preventive measures shall be taken against the fall of workers and tools or other objects or materials.

2. Where workers are required to work on or near roofs or other places covered with fragile material, through which they are liable to fall, preventive measures shall be taken against their inadvertently stepping on or falling through the fragile material.

Artikel 18

Arbete på höjder inklusive takarbete

1. Om så erfordras för att förebygga fara, eller om en byggnads höjd eller lutning överskrider de värden som föreskrivs i nationell lagstiftning, skall förebyggande åtgärder vidtas för att skydda arbetstagare mot fall samt att verktyg eller andra föremål eller material faller ner.

2. Om arbetstagare måste utföra arbete på eller invid tak eller andra ytor som är täckta med klent material, genom vilket de riskerar att falla, skall förebyggande åtgärder vidtas för att förhindra att de oavsiktligt beträder eller faller igenom det klena materialet.

Article 19

Excavations, shafts, earthworks; underground works and tunnels

Adequate precautions shall be taken in any excavation, shaft, earthworks, underground works or tunnel-

(a) by suitable shoring or otherwise to guard against danger to workers from a fall or dislodgement of earth, rock or other material;

(b) to guard against dangers arising from the fall of persons, materials or objects or the inrush of water into the excavation, shaft, earthworks, underground works or tunnel;

(c) to secure adequate ventilation at every workplace so as to maintain an atmosphere fit for respiration and to limit any fumes, gases, vapours, dust or other impurities to levels which are not dangerous or injurious to health and are within limits laid down by national laws or regulations;

(d) to enable the workers to reach safety in the event of fire, or an inrush of water or material;

(e) to avoid risk to workers arising from possible underground dangers such as the circulation of fluids or the presence of pockets of gas, by undertaking appropriate investigations to locate them.

Artikel 19

Schaktnings-, schaktsänknings-, mark-, underjords- och tunnelarbeten

Erforderliga åtgärder skall vid alla schaktnings-, schaktsänknings-, mark-, underjords- och tunnelarbeten vidtas för att:

(a) genom lämplig spontning och stöttning eller på annat sätt skydda arbetstagarna för risker från fallande eller glidande jord-, sten- eller annat material;

(b) skydda mot risker som orsakas av att personer, material eller föremål faller ner, eller att vatten störtar in i schakten, schaktet, markarbetsplatsen, underjordsarbetsplatsen eller tunneln.

(c) säkerställa tillräcklig ventilation på varje arbetsplats så att luften bevaras lämplig för inandning samt begränsa förekomsten av rök, gaser, ångor, damm eller andra luftföroreningar till nivåer som inte är farliga eller skadliga för hälsan och som ligger inom i nationell lagstiftning fastslagna gränser;

(d) möjliggöra för arbetstagarna att sätta sig i säkerhet vid brand, vatteninstörtning eller ras;

(e) undvika risker för arbetstagarna som kan orsakas av särskilda faror vid underjordsarbete, såsom risk för vätskeinflöde eller förekomst av gasfickor, genom att kartlägga dessa faror med lämpliga undersökningar.

Article 20

Cofferdams and caissons

1. Every cofferdam and caisson shall be-

(a) of good construction and suitable and sound material and of adequate strength;

(b) provided with adequate means for workers to reach safety in the event of an inrush of water or material.

2. The construction, positioning, modification or dismantling of a cofferdam or caisson shall take place only under the immediate supervision of a competent person.

3. Every cofferdam and caisson shall be inspected by a competent person at prescribed intervals.

Article 21

Work in compressed air

1. Work in compressed air shall be carried out only in accordance with measures prescribed by national laws or regulations.

2. Work in compressed air shall be carried out only by workers whose physical aptitude for such work has been established by a medical examination and when a competent person is present to supervise the conduct of the operations.

Article 22

Structural frames and formwork

1. The erection of structural frames and components formwork falsework and shoring shall be carried out only under the supervision of a competent person.

2. Adequate precautions shall be taken to guard against danger to workers arising from any temporary state of weakness or instability of a structure.

3. Formwork, falsework and shoring shall be so designed, constructed and maintained that it will safely support all loads that may be imposed on it.

Artikel 20

Fångdammar och kassuner

1. Alla fångdammar och kassuner skall vara:

(a) tillförlitligt utförda i lämpligt, felfritt material samt ha erforderlig hållfasthet;

(b) försedda med erforderlig utrustning så att arbetstagare kan sätta sig i säkerhet vid eventuell instörtning av vatten eller material.

2. Byggande, utplacering, förändring eller nedmontering av en fångdamm eller kassun skall endast få ske under direkt övervakning av en behörig person.

3. Alla fångdammar och kassuner skall inspekteras av en behörig person med föreskrivna mellanrum.

Artikel 21

Arbete under övertryck

1. Allt arbete under övertryck skall ske i enlighet med regler som föreskrivs i nationell lagstiftning.

2. Arbete under övertryck skall endast utföras av arbetstagare vars fysiska lämplighet för sådant arbete har fastställts vid en medicinsk undersökning och i närvaro av en behörig person som övervakar utförandet av arbetet.

Artikel 22

Ram- och fackverkskonstruktioner samt formarbeten

1. Byggande av ram- och fackverkskonstruktioner och däri ingående delar samt form, med formunderbyggnad och stämp, skall utföras under övervakning av en behörig person.

2. Erforderliga åtgärder skall vidtas för att skydda arbetstagarna mot risker som uppstår vid något, ur hållfasthets- eller stabilitetssynpunkt, tillfälligt kritiskt moment.

3. Form, med formunderbyggnad och stämp, skall utformas, utföras och underhållas så att den säkert förmår bära alla laster som kan belasta den.

Article 23

Work over water

Where work is done over or in close proximity to water there shall be adequate provision for-

(a) preventing workers from falling into water;

(b) the rescue of workers in danger of drowning;

(c) safe and sufficient transport.

Article 24

Demolition

When the demolition of any building or structure might present danger to workers or to the public-

(a) appropriate precautions, methods and procedures shall be adopted, including those for the disposal of waste or residues, in accordance with national laws or regulations;

(b) the work shall be planned and undertaken only under the supervision of a competent person.

Article 25

Lighting

Adequate and suitable lighting, including portable lighting where appropriate, shall be provided at every workplace and any other place on the construction site where a worker may have to pass.

Article 26

Electricity

1. All electrical equipment and installations shall be constructed, installed and maintained by a competent person, and so used as to guard against danger.

2. Before construction is commenced and during the progress thereof adequate steps shall be taken to ascertain the presence of and to guard against danger to workers from any live electrical cable or apparatus which is under, over or on the site.

3. The laying and maintenance of electrical cables and apparatus on construction sites

Artikel 23

Arbete över vatten

Vid arbete över eller i nära anslutning till vatten skall erforderliga åtgärder vidtas

(a) att förhindra att arbetstagare faller ner i vatten;

(b) att rädda arbetstagare som håller på att drunkna;

(c) säker och tillräcklig transport.

Artikel 24

Rivning

Om rivning av en byggnad eller byggnadsdel kan orsaka risker för arbetstagare eller allmänheten skall:

(a) lämpliga förebyggande åtgärder vidtas samt metoder och tillvägagångssätt användas, också vad avser avlägsnande av rivningsmassor och rester, i enlighet med nationell lagstiftning;

(b) arbetet alltid planeras och bedrivas under övervakning av en kompetent person.

Artikel 25

Belysning

Tillräcklig och lämplig belysning, om så är lämpligt i form av bärbar belysningsutrustning, skall inom byggarbetsstället finnas på varje arbetsplats och alla andra platser som en arbetstagare kan behöva passera.

Artikel 26

Elektricitet

1. All elektrisk utrustning och elektriska installationer skall vara uppbyggda, installerade och skötas av en behörig person samt användas så att risker förebyggs.

2. Innan byggnadsarbete igångsättes, och under arbetets gång, skall erforderliga åtgärder vidtas för att kartlägga förekomsten av, och skydda arbetstagare för risker från, strömförande ledningar eller installationer som finns under, över eller på arbetsstället.

3. Dragning, inkoppling och skötsel av elledningar och elektriska installationer skall

shall be governed by the technical rules and standards applied at the national level.

Article 27

Explosives

Explosives shall not be stored, transported, handled or used except

(a) under conditions prescribed by national laws or regulations; and

(b) by a competent person, who shall take such steps as are necessary to ensure that workers and other persons are not exposed to risk of injury.

Article 28

Health hazards

1. Where a worker is liable to be exposed to any chemical, physical or biological hazard to such an extent as is liable to be dangerous to health, appropriate preventive measures shall be taken against such exposure.

2. The preventive measures referred to in paragraph 1 above shall comprise

(a) the replacement of hazardous substances by harmless or less hazardous substances wherever possible; or

(b) technical measures applied to the plant, machinery, equipment or process; or

(c) where it is not possible to comply with subparagraphs *(a)* or *(b)* above, other effective measures, including the use of personal protective equipment and protective clothing.

3. Where workers are required to enter any area in which a toxic or harmful substance may be present, or in which there may be an oxygen deficiency, or a flammable atmosphere, adequate measures shall be taken to guard against danger.

4. Waste shall not be destroyed or otherwise disposed of on a construction site in a manner which is liable to be injurious to health.

utföras i enlighet med nationella tekniska bestämmelser och nationell standard.

Artikel 27

Explosiva varor

Explosiva varor skall inte lagras, transporteras, hanteras eller användas annat än:

(a) som villkor som föreskrivs i nationell lagstiftning är uppfyllda; och

(b) av en behörig person som skall vidta de åtgärder som erfordras för att säkerställa att arbetstagare och andra personer inte utsätts för risker att skadas.

Artikel 28

Hälsorisker

1. Om en arbetstagare riskerar att bli utsatt för någon form av kemisk, fysikalisk eller biologisk risk i en sådan utsträckning att det kan medföra ohälsa, skall lämpliga förebyggande åtgärder mot sådan exponering vidtas.

2. De förebyggande åtgärder som åsyftas i punkt 1 ovan skall omfatta:

(a) ersättning av skadliga ämnen med sådana som är oskadliga, eller mindre skadliga, närhelst så är möjligt; eller

(b) tekniska åtgärder som vidtas på tekniska anordningar, maskiner, utrustning eller processer; eller

(c) om åtgärder enligt punkterna *(a)* eller *(b)* ovan inte är möjliga att genomföra, andra effektiva åtgärder, inbegripet användandet av personlig skyddsutrustning och skyddskläder.

3. Då arbetstagare skall uppehålla sig på ett område, där ett giftigt eller skadligt ämne kan uppträda, eller där det kan råda brist på syre eller där luften kan antändas, skall erforderliga åtgärder vidtas till skydd mot fara.

4. Avfall skall inte oskadliggöras eller på annat sätt elimineras på en byggarbetsplats på ett sätt som innebär risk för ohälsa.

Article 29

Fire precautions

1. The employer shall take all appropriate measures to-

(a) avoid the risk of fire;

(b) combat quickly and efficiently any outbreak of fire;

(c) bring about a quick and safe evacuation of persons.

2. Sufficient and suitable storage shall be provided for flammable liquids, solids and gases.

Article 30

Personal protective equipment and protective cloming

1. Where adequate protection against risk of accident or injury to health. including exposure to adverse conditions, cannot be ensured by other means, suitable personal protective equipment and protective clothing, having regard to the type of work and risks, shall be provided and maintained by the employer, without cost to the workers, as may be prescribed by national laws or regulations.

2. The employer shall provide the workers with the approprate means to enable them to use the individual protective equipment, and shall ensure its proper use.

3. Protective equipment and protective clothing shall comply with standards set by the competent authority taking into account as far as possible ergonomic principles.

4. Workers shall be required to make proper use of and to take good care of the personal protective equipment and protective clothing provided for their use.

Article 31

First aid

The employer shall be responsible for ensuring that first aid, including trained personnel, is available at all times. Arrangements shall be made for ensuring the removal for medical attention of workers who have suffered an accident or sudden illness.

Artikel 29

Brandskydd

1. Arbetsgivaren skall vidta alla lämpliga åtgärder för att:

(a) undvika brandrisker;

(b) snabbt och effektivt bekämpa varje uppkommen brand;

(c) genomföra en snabb och säker utrymning av personer.

2. Tillräckliga och lämpliga lagringsutrymmen skall tillhandahållas för lättantändliga vätskor, fasta ämnen och gaser.

Artikel 30

Personlig skyddsutrustning och skyddskläder

1. Om tillräckligt skydd mot olycksfall eller ohälsa, inbegripet exposition för svåra förhållanden, inte med säkerhet kan uppnås på annat sätt, skall arbetsgivaren, utan kostnad för arbetstagarna, tillhandahålla och vårda med hänsyn till arbetets art och förekommande risker, lämplig personlig skyddsutrustning och skyddskläder, i enlighet med vad som kan vara föreskrivet i nationell lagstiftning.

2. Arbetsgivaren skall tillse att arbetstagarna har den kunskap och annat som gör det möjligt för dem att använda en viss skyddsutrustning och förvissa sig om att utrustningen används på ett ändamålsenligt sätt.

3. Skyddsutrustning och skyddskläder skall överensstämma med den standard som fastställts av den berörda myndigheten och, så långt möjligt, med beaktande av ergonomiska principer;

4. Arbetstagare skall åläggas att använda tillhandahållen personlig skyddsutrustning och skyddskläder på avsett sätt samt vårda denna väl.

Artikel 31

Första hjälp

Arbetsgivaren skall ha ansvar att tillse att första hjälpen, inbegripet utbildad personal, alltid finns tillgänglig. Beredskap skall finnas för att säkerställa att arbetstagare, som drabbats av olycksfall eller plötslig sjukdom, kan komma under medicinsk vård.

Article 32

Welfare

1. At or within reasonable access of every construction site an adequate supply of wholesome drinking water shall be provided.

2. At or within reasonable access of every construction site, the following facilities shall, depending on the number of workers and the duration of the work, be provided and maintained-

(a) sanitary and washing facilities;

(b) facilities for changing and for the storage and drying of clothing;

(c) accommodation for taking meals and for taking shelter during interruption of work due to adverse weather conditions.

3. Men and women workers should be provided with separate sanitary and washing facilities.

Article 33

Information and training

Workers shall be adequately and suitably-

(a) informed of potential safety and health hazards to which they may be exposed at their workplace;

(b) instructed and trained in the measures available for the prevention and control of, and protection against, those hazards.

Article 34

Reporting of accidents and diseases

National laws or regulations shall provide for the reporting to the competent authority within a prescribed time of occupational accidents and diseases.

IV. Implementation

Article 35

Each Member shall-

(a) take all necessary measures, including the provision of appropriate penalties and corrective measures, to ensure the effective enforcement of the provisions of the Convention;

(b) provide appropriate inspection services to supervise the application of the mea-

Artikel 32

Personalvård

1. På, eller inom rimligt avstånd från, varje byggarbetsställe skall finnas tillgång till färskt dricksvatten i tillräcklig mängd.

2. På, eller inom rimligt avstånd från, varje byggarbetsställe skall, beroende på antalet arbetstagare och arbetets varaktighet, följande utrymmen och anordningar tillhandahållas och skötas:

(a) toalett- och tvättningsutrymmen

(b) utrymmen och anordningar för att klä om samt för att förvara och torka kläder;

(c) utrymmen för intagande av måltider och för att söka skydd vid avbrott i arbetet som orsakas av väderförhållanden

3. Manliga och kvinnliga arbetstagare bör ha tillgång till separata toalett- och tvättningsutrymmen.

Artikel 33

Information och utbildning

Arbetstagare skall i erforderlig omfattning och på lämpligt sätt:

(a) informeras om möjliga olycksfalls- och hälsorisker som de kan utsättas för på sin arbetsplats;

(b) instrueras och utbildas om möjliga åtgärder för att förebygga, hålla uppsikt över och vidta skyddsåtgärder mot dessa risker.

Artikel 34

Rapportering av olycksfall och sjukdomar

Nationell lagstiftning eller föreskrifter skall fastställa regler för inrapportering av arbetsolycksfall och arbetssjukdomar till berörd myndighet inom en föreskriven tid.

IV. Genomförande

Artikel 35

Varje medlemsstat skall:

(a) vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet fastställande av lämpliga straff och sanktionsåtgärder, som garanterar en effektiv tillämpning av bestämmelserna i denna konvention,

(b) tillse att det finns ett lämpligt inspektionssystem för att övervaka genomförandet

sures to be taken in pursuance of the Convention and provide these services with the resources necessary for the accomplishment of their task, or satisfy itself that appropriate inspection is carried out.

av de åtgärder som vidtas i enlighet med konventionen och att inspektionssystemet har för uppgiften nödiga resurser, eller förvissa sig om att lämplig tillsyn utföres.

V. Final provisions

Article 36

This Convention revises the Safety Provisions (Building) Convention, 1937.

Article 37

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 38

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 39

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

V. Slutbestämmelser

Artikel 36

Denna konvention reviderar 1937 års konvention om säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrin).

Artikel 37

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall sändas till internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 38

1. Denna konvention är bindande endast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos generaldirektören.

2. Konventionen träder i kraft tolv månader efter det att ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 39

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan, sedan tio år förflutit från den dag då konventionen först trädde i kraft, säga upp den genom en skrivelse som sänds till internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen får verkan först ett år efter det att den har registrerats.

2. Varje medlemsstat, som har ratificerat konventionen och inte inom ett år efter utgången av den i föregående punkt nämnda tioårsperioden utnyttjar rätten till uppsägning enligt denna artikel, är bunden under ytterligare en tioårsperiod och kan därefter, på de i denna artikel föreskrivna villkoren, säga upp konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Article 40

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 41

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 42

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 43

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention othewise provides-

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 39 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

Artikel 40

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underlätta samtliga medlemmar av internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som generaldirektören har tagit emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen som generaldirektören har tagit emot, skall generaldirektören fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 41

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering enligt artikel 102 i Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 42

När internationella arbetsbyråns styrelse anser att det behövs, skall den lämna internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för denna konventions tillämpning och undersöka om det finns skäl att på konferensens dagordning föra upp frågan om att helt eller delvis revidera konventionen.

Artikel 43

1. Om konferensen antar en ny konvention, varigenom denna konvention helt eller delvis revideras, och den nya konventionen inte föreskriver något annat:

(a) skall en medlemsstats ratifikation av den nya konventionen utan hinder av bestämmelserna i artikel 39 ovan anses medföra omedelbar uppsägning av denna konvention, om och när den nya konventionen har trätt i kraft;

(b) skall, från den dag då den nya konventionen träder i kraft, denna konvention inte längre kunna ratificeras av medlemsstaterna.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 44

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte har ratificerat den nya konvention varigenom den revideras.

Artikel 44

De engelska och franska versionerna av texten till denna konvention har lika giltighet.

Recommendation (No. 175) concerning Safety and Health in Construction

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fifth Session on 1 June 1988, and

Noting the relevant international labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Safety Provisions (Building) Convention and Recommendation, 1937, the Co-operation in Accident Prevention (Building) Recommendation, 1937, the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960, the Guarding of Machinery Convention and Recomendataion, 1963, the Maximum Weight Convention and Recommendation, 1967, the Occupational Cancer Convention and Recommendation, 1974, the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention and Recommendation, 1977, the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985, the Asbestos Convention and Recommendation, 1986, and the list of occupational diseases as revised in 1980 appended to the Employment Injury Benefits Convention, 1964, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in construction, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Safety and Health in Construction Convention.

Adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-eight the following Recommendation, which may be cited as the Safety and Health in Construction Recommendation, 1988:

ILO:s rekommendation (nr 175) om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för internationella arbetsbyrån och samlats där den 1 juni 1988 till sitt sjuttiofemte möte, och

åberopar gällande konventioner och rekommendationer på arbetslivets område, i synnerhet 1937 års konvention och rekommendation om säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrin), 1960 års konvention och rekommendation om strålskydd, 1963 års konvention och rekommendation om maskinskydd, 1967 års konvention och rekommendation om högsta vikt som får bäras av en arbetstagare, 1974 års konvention och rekommendation om yrkescancer, 1977 års konvention om arbetsmiljön (luftföroreningar, buller och vibrationer), 1981 års konvention och rekommendation om arbetarskydd och arbetsmiljö, 1985 års konvention och rekommendation om företagshälsovård, 1986 års konvention och rekommendation om säkerhet vid användning av asbest och den år 1980 reviderade förteckningen över yrkessjukdomar till 1964 års konvention om förmåner vid yrkesskada, och

har beslutat anta vissa förslag avseende säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning, och

har beslutat att dessa förslag skall ta formen av en rekommendation som kompletterar konventionen om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete.

antar denna den tjugonde dagen i juni månad år nittionhundraåttioåtta följande rekommendation, som kan benämnas 1988 års rekommendation om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete.

I. Scope and definitions

1. The provisions of the Safety and Health in Construction Convention, 1988 (hereinafter referred to as "the Convention") and of this Recommendation should be applied in particular to:

(a) building, civil engineering and the erection and dismantling of prefabricated buildings and structures, as defined in Article 2 *(a)* of the Convention;

(b) the fabrication and erection of oil rigs, and of offshore installations while under construction on shore.

2. For the purposes of this Recommendation—

(a) the term "construction" covers:

(i) building, including excavation and the construction, structural alteration, renovation, repair, maintenance (including cleaning and painting) and demolition of all types of buildings or structures;

(ii) civil engineering, including excavation and the constuction, structural alteration, repair, maintenance and demolition of, for example, airports, docks, harbours, inland waterways, dams, river and avalanche and sea defence works, roads and highways, railways, bridges, tunnels, viaducts and works related to the provision of services such as communications, drainage, sewerage, water and energy supplies;

(iii) the erection and dismantling of prefabricated buildings and structures, as well as the manufacturing of prefabricated elements on the construction site;

(b) the term "construction site" means any site at which any of the processes or operations described in clause *(a)* above are carried on;

(c) the term "workplace" means all places where workers need to be or to go by reasons of their work and which are under the control of an employer as defined in clause *(f)* below;

(d) the term "worker" means any person engaged in construction;

I. Tillämpningsområde och definitioner

1. Bestämmelserna i 1988 års konvention om säkerhet och hälsa vid byggnads- och anläggningsarbete (i det följande kallad konventionen) bör i synnerhet äga tillämpning på

(a) byggnads-, anläggnings-, väg- och vattenbyggnadsarbete samt montering och nedmontering av förtillverkade byggnader och byggnadsverk, i enlighet med vad som definieras i artikel 2(a) i konventionen;

(b) tillverkning och montering av oljeplattformar och anläggningar för djuphavsutvinning medan de är i land och håller på att byggas;

2. I denna rekommendation

(a) omfattar uttrycket "byggverksamhet":

(i) byggande, inbegripet schaktning och uppförande, ombyggnad, renovering, reparation, underhåll (inbegripet rengöring och målning) samt rivning av alla typer av byggnader och byggnadsverk;

(ii) anläggnings-, väg- och vattenbyggande, inbegripet schaktning och uppförande, ombyggnad, reparation, underhåll och rivning av t.ex. flygplatser, kajer, hamnar, vattentransportleder, dammar, skyddsvallar mot översvämningar och skred, vägar och trafikleder, järnvägar, broar, tunnlar, viadukter samt infrastrukturella arbeten såsom kommunikationer, dräneringar, avloppssystem, vatten- och energiförsörjningssystem;

(iii) montering och nedmontering av förtillverkade byggnader och byggnadsverk samt tillverkning av förtillverkade byggnadselement på byggarbetsstället;

(b) avser uttrycket "byggarbetsställe" varje ställe där någon byggverksamhet som nämns i punkt *(a)* ovan pågår;

(c) avser uttrycket "arbetsplats" alla platser, där arbetstagare måste uppehålla sig eller dit de måste bege sig på grund av arbetet, och vilka övervakas av en arbetsgivare, definierad i punkt *(f)* nedan;

(d) avser uttrycket "arbetstagare" varje person som är sysselsatt med byggverksamhet;

(e) the term "workers' representatives" means persons who are recognised as such under national law or practice;

(f) the term "employer" means:

(i) any physical or legal person who employs one or more workers on a construction site; and

(ii) as the context requires, the principal conctractor, the contractor or the subcontractor;

(g) the term "competent person" means a person possessing adequate qualifications, such as suitable training and sufficient knowledge, experience and skill for the safe performance of the specific work. The competent authorities may define appropriate criteria for the designation of such persons and may determine the duties to be assigned to them;

(h) the term "scaffold" means any temporary structure, fixed, suspended or mobile, and its supporting components which is used for supporting workers and materials or to gain access to any such structure, and which is not a "lifting appliance" as defined in clause *(i)* below;

(i) the term "lifting appliance" means any stationary or mobile appliances used for raising or lowering persons or loads;

(j) the term "lifting gear" means any gear or tackle by means of which a load can be attached to a lifting appliance but which does not form an integral part of the appliance or load.

3. The provisions of this Recommendations should also apply to such self-employed persons as may be specified by national laws or regulations.

II. General provisions

4. National laws or regulations should require that employers and self-employed persons have a general duty to provide a safe and healthy workplace and to comply with the prescribed safety and health measures.

5. (1) Whenever two ore more employers undertake activities at one construction site, they should have the duty to co-operate with

(e) avser uttrycket "arbetstagarrepresentanter" personer som är erkända som sådana enligt nationell lag eller praxis;

(f) avser uttrycket "arbetsgivare":

(i) varje fysisk eller juridisk person soms har en eller flera arbetstagare anställda på ett byggarbetsställe; samt

(ii) allt efter omständigheterna den dominerande entreprenören, entreprenören eller underentreprenören;

(g) avser uttrycket "behörig person" en person som besitter erforderlig kompetens, såsom lämplig utbildning och tillräcklig kunskap, erfarenhet och skicklighet för att kunna utföra den angivna uppgiften på ett riskfritt sätt. De ansvariga myndigheterna kan ange lämpliga förutsättningar för hur dessa personer skall utses samt vilka åligganden som åvilar dem;

(h) avser uttrycket "byggnadsställning" varje tillfällig fast, hängande eller flyttbar anordning, inbegripet dess bärande delar, som används som plattform för arbetstagare och material vid arbetets utförande samt tillhörande anordningar för tillträde som inte hänförs till "lyftanordning" enligt punkt *(i)* nedan;

(i) avser uttrycket "lyftanordning" varje stationär eller flyttbar anordning avsedd för lyftning eller sänkning av personer eller last;

(j) avser uttrycket "lyftredskap" varje redskap eller hjälpmedel som används för att koppla last till lyftanordning och som inte utgör en beståndsdel av lyftanordningen eller lasten.

3. Bestämmelserna i denna rekommendation bör också vara tillämpliga på ensamföretagare i enlighet med vad som kan preciseras i nationell lagstiftning.

II. Allmänna bestämmelser

4. Nationell lagstiftning bör ålägga arbetsgivare och ensamföretagare allmän skyldighet att tillse att säkra och sunda förhållanden råder på arbetsplatsen samt att de föreskrivna åtgärderna beträffande säkerhet och hälsa följs.

5. (1) Närhelst två eller flera arbetsgivare bedriver verksamhet på samma byggarbetsställe, bör de ha skyldighet att samverka med

one another as well as with any other persons participating in the construction work being undertaken, including the owner or his representative, in order to comply with the prescribed safety and health measures.

(2) Ultimate responsibility for the co-ordination of safety and health measures on the construction site should rest with the principal contractor or such other person as is primarily responsible for the execution of the work.

6. The measures to be taken to ensure that there is organised co-operation between employers and workers to promote safety and health at construction sites should be prescribed by national laws or regulations or by the competent authority. Such measures should include—

(a) the establishment of safety and health committees representative of employers and workers with such powers and duties as may be prescribed;

(b) the election or appointment of workers' safety delegates with such powers and duties as may be prescribed;

(c) the appointment by the employer of suitably qualified and experienced persons to promote safety and health;

(d) the training of safety delegates and safety committee members.

7. Those concerned with the design and planning of a construction project should take into account the safety and health of the construction workers in accordance with national laws, regulations and practice.

8. The design of construction equipment, tools, protective equipment and other similar equipment should take account of ergonomic principles.

III. Preventive and protective measures

9. Construction work should be planned, prepared and undertaken in such a way that—

(a) risks liable to arise at the workplace are prevented as soon as possible;

(b) excessively or unnecessarily strenuous work positions and movements are avoided;

varandra samt med alla andra personer som deltar i det pågående byggnadsarbetet, inbegripet byggherren eller hans representant, så att de föreskrivna stadgandena beträffande säkerhet och hälsa efterlevs.

(2) Det yttersta ansvaret för samordningen av åtgärder beträffande säkerhet och hälsa på byggarbetsstället bör åvila den dominerande entreprenören eller den person som primärt är ansvarig för utförandet av arbetet.

6. De åtgärder som skall vidtas för att säkerställa att arbetsgivare och arbetstagare, på ett systematiskt sätt, samverkar för att främja säkerhet och hälsa på byggarbetsställen, bör vara föreskrivna i nationell lagstiftning eller av berörd myndighet. Dessa åtgärder bör inbegripa:

(a) inrättandet av skyddskommittéer med representanter för arbetsgivarna och arbetstagarna med sådana befogenheter och skyldigheter som kan vara föreskrivna;

(b) val, eller utseende, av skyddsombud med sådana befogenheter och skyldigheter som kan vara föreskrivna;

(c) arbetsgivarens utseende av personer som har lämpliga kvalifikationer och erfarenheter för att främja säkerhet och hälsa;

(d) utbildning av skyddsombud och skyddskommittéledamöter.

7. De som utformar och planerar ett byggnadsprojekt bör, i enlighet med nationell lagstiftning och praxis, beakta säkerhet och hälsa för de arbetstagare som sysselsätts vid projektets utförande.

8. Utrustning, verktyg, skyddsutrustning och annan liknande utrustning för byggverksamhet bör vara utformad med beaktande av ergonomiska principer.

III. Förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder

9. Byggnadsarbete bör planeras, förberedas och bedrivas på ett sådant sätt att:

(a) risker, som kan förväntas uppkomma på arbetsplatsen, förebyggs så tidigt som möjligt;

(b) arbetsställningar eller arbetsrörelser som medför överbelastning, eller är onödigt belastande, undviks;

(c) organisation of work takes into account the safety and health of workers;

(d) materials and products are used which are suitable from a safety and health point of view;

(e) working methods are employed which protect workers against the harmful effects of chemical, physical and biological agents.

10. National laws or regulations should provide for the notification to the compenent authority of construction sites of such size, duration or characteristics as may be prescribed.

11. Workers should have the right and the duty at any workplace to participate in ensuring safe working conditions to the extent of their control over the equipment and methods of work and to express views on the working procedures adopted as they may affect safety and health.

Safety of workplaces

12. Housekeeping programmes should be established and implemented on construction sites which include provision for—

(a) the proper storage of materials and equipment;

(b) the removal of waste and debris at appropriate intervals.

13. Where workers cannot be protected against falls from heights by any other means—

(a) adequate safety nets or safety sheets should be erected and maintained; or

(b) adequate safety harnesses should be provided and used.

14. The employer should provide the workers with the appropriate means to enable them to use individual protective equipment and should ensure its proper use. Protective equipment and protective clothing should comply with standards set by the competent authority, taking into account as far as possible ergonomic principles.

15. (1) The safety of construction machinery and equipment should be examined and tested by type or individually, as appropriate, by a competent person.

(c) arbetstagarnas säkerhet och hälsa beaktas vid organiserandet av arbetet;

(d) material och produkter som är lämpliga ur säkerhets- och hälsosynpunkt används;

(e) arbetsmetoder som skyddar arbetstagarna mot skadlig påverkan från kemiska, fysikaliska och biologiska ämnen utnyttjas;

10. Nationell lagstiftning eller nationella föreskrifter bör tillhandahålla regler om anmälan till berörd myndighet, i enlighet med vad som kan vara föreskrivet, avseende byggnadsarbetsställen av viss storlek, varaktighet eller särart.

11. Arbetstagare på alla arbetsplatser bör ha rätt och skyldighet att, vad avser utrustning och arbetsmetoder som de känner till och har möjlighet att övervaka, medverka för att åstadkomma säkra arbetsförhållanden samt att framföra synpunkter på vilket sätt det valda arbetsförloppet kan påverka säkerhet och hälsa.

Säkerhet på arbetsplatser

12. Rutiner så att god ordning upprätthålles bör införas och följas upp på byggarbetsställen, inbegripet åtgärder för:

(a) ändamålsenlig lagring av material och utrustning;

(b) regelmässigt undanröjande av avfall och bråte.

13. Om arbetstagare inte på annat sätt kan skyddas mot fall bör:

(a) erforderliga skyddsnät eller brandsegel monteras och underhållas; eller

(b) erforderliga fallskydd tillhandahållas och användas.

14. Arbetsgivaren bör tillse att arbetstagarna har lämplig kunskap och annat som möjliggör för dem att använda en viss skyddsutrustning och bör förvissa sig om att utrustningen används på avsett sätt. Skyddsutrustning och skyddskläder bör överensstämma med den standard som fastställts av den berörda myndigheten och, så långt möjligt, med beaktande av ergonomiska principer.

15. (1) Byggmaskiners och -utrustnings säkerhet bör på lämpligt sätt undersökas och provas, genom typprovning eller enskild provning, av en behörig person.

(2) National laws and regulations should take into consideration the fact that occupational diseases may by caused by macinery, apparatus and systems wich do not take account of ergonomic principles in their design.

Scaffolds

16. Every scaffold and part thereof should be of suitable and sound material and of adequate size and strength for the purpose for which it is used and be maintained in a proper condition.

17. Every scaffold should be properly designed, erected and maintained so as to prevent collapse or accidental displacement when properly used.

18. The working platforms, gangways and stairways of scaffold should be of such dimensions and so constructed and guarded as to protect persons against falling or being endangered by falling objects.

19. No scaffold should be overloaded or otherwise misused.

20. A scaffold should not be erected, substantially altered or dismantled except by or under the supervision of a competent person.

21. A Scaffold as prescribed by national laws or regulations should be inspected, and the results recorded, by a competent person –

(a) before being taken into use;

(b) at periodic intervals thereafter;

(c) after any alteration, interruption in use, exposure to weather or seismic conditions or any other occurrence likely to have affected their strength or stability.

Lifting appliances and lifting gear

22. National laws or regulations should prescribe the lifting appliances and items of lifting gear which should be examined and tested by a competent person –

(a) before being taken into use the first time;

(b) after erection on a site;

(c) subsequently at intervals prescribed by such national laws or regulations;

(d) after any substantial alteration or repair.

23. The results of the examinations and

(2) Nationell lagstiftning bör beakta det faktum att arbetssjukdomar kan orsakas av maskiner, apparater och system som utformats utan beaktande av ergonomiska principer.

Byggnadsställningar

16. Varje byggnadsställning och del därav bör vara utförd av lämpligt och felfritt material och ha tillräcklig storlek och hållfasthet för det ändamål den är avsedd samt hållas i gott skick.

17. Varje byggnadsställning bör utformas, uppföras och underhållas på ett sådant sätt att brott eller förskjutningar inte inträffar vid riktig användning.

18. Byggnadsställningars arbetsplattformar, landgångar och trappor bör ha sådana mått samt byggas och förses med sådana skydd att personer inte riskerar att falla ner eller utsättas för risker från fallande föremål.

19. Byggnadsställning bör aldrig överbelastas eller användas på annat felaktigt sätt.

20. Uppförande, väsentlig ändring eller nedmontering av en byggnadsställning bör ske under övervakning av en behörig person.

21. Byggnadsställningar, för vilka så föreskrivs i nationell lagstiftning, bör besiktigas, med förande av protokoll, av en behörig person:

(a) innan den tas i bruk;

(b) därefter med jämna mellanrum;

(c) efter varje ändring, uppehåll i användandet, tillfälle då ställningar varit utsatta för hårt väder eller seismiska rörelser eller annan liknande händelse som kan ha påverkat ställningarnas hållfasthet eller stabilitet.

Lyftanordningar och lyftredskap

22. Nationell lagstiftning bör föreskriva vilka lyftanordningar och lyftredskap som bör undersökas och provas av en behörig person:

(a) innan de tas i bruk för första gången;

(b) efter uppförande på ett arbetsställe;

(c) fortsättningsvis med tidsintervaller som fastställs i lagstiftning eller föreskrifter;

(d) efter varje väsentlig ändring eller reparation.

23. Protokoll, över resultaten av de under-

tests of lifting appliances and items of lifting gear carried out in pursuance of Paragraph 22 above should be recorded and, as required, made available to the competent authority and to employers and workers or their representatives.

24. Every lifting appliance having a single safe working load and every item of lifting gear should be clearly marked with its maximum safe working load.

25. Every lifting appliance having a variable safe working load should be fitted with effective means to indicate clearly to the driver each maximum safe working load and the conditions under which it is applicable.

26. A lifting appliance or item of lifting gear should not be loaded beyond its safe working load or loads, except for testing purposes as specified by and under the direction of a competent person.

27. Every lifting appliance and every item of lifting gear should be properly installed so as, inter alia, to provide safe clearance between any moving part and fixed objects, and to ensure the stability of the appliance.

28. Where necessary to guard against danger, no lifting appliance should be used without the provision of suitable signalling arrangements or devices.

29. The drivers and operators of such lifting appliances as are prescribed by national laws or regulations should be-

(a) of a prescribed minimum age;

(b) properly trained and qualified.

Transport, earth-moving and materials-handling equipment

30. The drivers and operators of vehicles and of earth-moving or materials-handling equipment should be persons trained and tested as required by national laws or regulations.

31. Adequate signalling or other control arrangements or devices should be provided to guard against danger from the movement of vehicles and earth-moving or materials-handling equipment. Special safety precautions should be taken for vehicles and equipment when manoeuvring backwards.

sökningar och prov som i enlighet med punkt 22 ovan genomförs på lyftanordningar och lyftredskap, bör föras och, på begäran, hållas tillgängligt för berörd myndighet samt arbetsgivarna och arbetstagarna eller deras representanter.

24. Varje lyftanordning vars högsta säkra last kan anges med en enda viktuppgift samt alla lyftredskap bör vara tydligt märkta med uppgift om högsta tillåtna last.

25. Varje lyftanordning vars högsta säkra last varierar bör vara försedd med hjälpmedel som för föraren tydligt indikerar den i varje ögonblick gällande högsta tillåtna lasten samt de villkor som då gäller.

26. En lyftanordning eller ett lyftredskap bör inte belastas med högre last än den eller de högsta tillåtna annat än vid provlyft och då bara om en behörig person anger lastvillkoren och övervakar lyftet.

27. Varje lyftanordning och varje lyftredskap bör installeras på ett korrekt sätt så att det bl. a. finns tillräckligt fritt utrymme mellan varje rörlig del och fasta föremål och så att lyftanordningens stabilitet säkerställs.

28. Om så erfordras ur säkerhetssynpunkt bör lyftanordning inte användas utan att lämpliga signalarrangemang vidtagits eller signalhjälpmedel används.

29. De som kör eller manövrerar vissa lyftanordningar bör, i enlighet med vad som föreskrivs i nationell lagstiftning:

(a) ha uppnått föreskriven minimiålder;

(b) ha lämplig utbildning och lämpliga kvalifikationer.

Transporter, utrustning för jordförflyttning och materialhantering

30. De som kör och manövrerar fordon och utrustning för jordförflyttning och materialhantering bör vara utbildade och ha genomgått prov i enlighet med vad som krävs i nationell lagstiftning.

31. Erforderliga signal- eller andra övervakningssystem eller -hjälpmedel, som skyddar mot faror från fordon och utrustning för jordförflyttning och materialhantering i rörelse, bör anordnas eller tillhandahållas. Särskilda skyddsåtgärder bör vidtas avseende fordon och utrustning som backar.

32. Preventive measures should be taken to avoid the fall of vehicles and earth-moving and materials-handling equipment into excavations or into water.

33. Where appropriate, earth-moving and materials-handling equipment should be fitted with structures designed to protect the operator from being crushed should the machine overturn, and from falling material.

Excavations, shafts, earthworks, underground works and tunnels

34. Shoring or other support for any part of an excavation, shaft, earthworks, underground works or tunnel should not be erected, altered or dismantled except under the supervision of a competent person.

35. (1) Every part of an excavation, shaft, earthworks, underground works and tunnel where persons are employed should be inspected by a competent person at the time and in the cases prescribed by national laws or regulations, and the results recorded.

(2) Work should not be commenced therein until after such an inspection.

Work in compressed air

36. The measures regarding work in compressed air prescribed pursuant to Article 21 of the Convention should include provisions regulating the conditions in which the work is to be carried out, the plant and equipment to be used, the medicial supervision and control of workers and the duration of work in compressed air.

37. A person should only be allowed to work in a caisson if it has been inspected by a competent person within such preceding period as is prescribed by national laws or regulations; the results of the inspection should be recorded.

Pile drivning

38. All pile-driving equipment should be of good design and construction taking into account as far as possible ergonomic principles, and property maintained.

32. Förebyggande åtgärder bör vidtas för att hindra att fordon eller utrustning för jordförflyttning eller materialhantering rasar ner i schakter eller vatten.

33. Om så befinnes lämpligt bör utrustning för jordförflyttning och materialhantering förses med överbyggnad som utformas så att föraren dels inte krossas om maskinen välter, dels skyddas mot fallande material.

Schaktnings, schaktsänknings-, mark-, underjords- och tunnelarbeten

34. Utförande, ändring eller borttagande av spontning och stöttning eller annan stödkonstruktion i varje del av en utgrävning, ett schakt, en markarbetsplats, en underjordsarbetsplats eller en tunnel bör alltid ske under övervakning av en behörig person.

35. (1) Varje del av en schaktad grop, ett schakt, en markarbetsplats, en underjordsarbetsplats eller an tunnel, där personer sysselsätts, bör inspekteras, varvid protokoll förs, av en behörig person vid de tidpunkter och under de omständigheter som föreskrivs i nationell lagstiftning.

(2) Arbete däri bör inte påbörjas förrän efter att en sådan inspektion genomförts.

Arbete under övertryck

36. De regler avseende arbete under övertryck som föreskrivs i enlighet med konventionens artikel 21, bör inbegripa bestämmelser som reglerar de förhållanden under vilka arbetet utförs, de tekniska anordningar och den utrustning som används, den medicinska övervakningen och kontrollen av arbetstagare samt varaktigheten av arbete under övertryck.

37. En person bör endast tillåtas att arbeta i en kassun om den har inspekterats av en behörig person inom sådan tid före arbetet som föreskrivs i nationell lagstiftning; inspektionsprotokoll bör föras.

Pålning

38. All pålningsutrustning bör vara lämpligt utformad och tillverkad, med största möjliga beaktande av ergonomiska principer, och underhållas på lämpligt sätt.

39. Pile driving should be carried out only under the supervision of a competent person.

Work over water

40. The provisions regarding work over water prescribed in pursuance of Article 23 of the Convention should include, where appropriate, the provision and use of suitable and adequate—

(a) fencing, safety nets and safety harnesses;

(b) life vestes, life preservers, manned boats (motor driven if necessary) and life-buoys;

(c) protection against such hazards as reptiles and other animals.

Health hazards

41. (1) An information system should be set up by the competent authority, using the results of international scientific, to provide information for architects, contractors, employers and workers' representatives on the health risks associated with hazardous substances used in the construction industry.

(2) Manufacturers and dealers in products used in the construction industry should provide with the products information on any health risks associated with them and on the precautions to be taken.

(3) In the use of materials that contain hazardous substances and in the removal and disposal of waste, the health of workers and of the public and the preservation of the environment should be safeguarded as prescribed by national laws and regulations.

(4) Dangerous substances should be clearly marked and provided with a label giving their relevant characteristics and instructions on their use. They should be handled under conditions prescribed by national laws and regulations or by the competent authority.

(5) The competent authority should determine which hazardous substances should be prohibited from use in the construction industry.

42. The competent authority should keep records of monitoring of the working environment and assessment of workers' health

39. Pålning bör endast utföras under övervakning av en behörig person.

Arbete över vatten

40. Bestämmelserna avseende arbete över vatten som föreskrivs i enlighet med konventionens artikel 23 bör inbegripa, där så är tillämpligt, tillhandahållande och användande av lämpliga och tillräckliga:

(a) stängsel, skyddsnät och fallskydd;

(b) livvästar, livräddningsutrustning, bemannade båtar (motordrivna om så behövs) och livbojar;

(c) skydd mot speciella risker såsom reptiler och andra djur.

Hälsorisker

41. (1) Ett informationssystem, som utnyttjar de kunskaper som framkommer i internationell forskning, bör upprättas av den berörda myndigheten för att informera arkitekter, entreprenörer, arbetsgivare och arbetstagarrepresentanter om hälsorisker med anknytning till farliga ämnen som används i byggindustrin.

(2) Tillverkare och leverantörer av produkter som används i byggindustrin bör tillsammans med produkterna bifoga information om varje hälsorisk med anknytning till produkten samt om de förebyggande åtgärder, som bör vidtas.

(3) Om ämnen som kan medföra risker ingår i material som används, eller i avfall som bort eller omhändertas, bör skyddsåtgärder för dels arbetstagarnas och allmänhetens hälsa, dels miljön, vidtas i enlighet med vad som föreskrivs i nationell lagstiftning.

(4) Farliga ämnen bör vara tydligt märkta och försedda med informationsblad som anger deras egenskaper samt instruktioner för hanterandet. De bör hanteras på sätt som föreskrivs i nationell lagstiftning eller av den berörda myndigheten.

(5) Den berörda myndigheten bör fastställa vilka farliga ämnen vars användning bör förbjudas inom byggindustrin.

42. Den berörda myndigheten bör upprätta register över observationer i arbetsmiljön och bedömningar av arbetstagarnas hälsa

for a period prescribed by national laws and regulations.

43. The manual lifting of excessive weights which presents a safety and health risk to workers should be avoided by reducing the weight, by the use of mechanical devices or by other means.

44. Whenever new products, equipment and working methods are introduced, special attention should be paid to informing and training workers with respect to their implications for safety and health.

Dangerous atmospheres

45. The measures regarding dangerous atmospheres prescribed pursuant to Article 28, paragraph 3, of the Convention should include prior written authority or permission from a competent person, or any other system by which entry into any area in which a dangerous atmosphere may be present can be effected only after completing specified procedures.

Fire precautions

46. Where necessary to guard against danger, workers should be suitably trained in the action to be taken in the event of fire, including the use of means of escape.

47. Where appropriate suitable visual signs should be provided to indicate clearly the directions of escape in case of fire.

Radiation hazards

48. Stringent safety regulations should be drawn up and enforced by the competent authority with respect to construction workers engaged in the maintenance, renovation, demolition or dismantling of any buildings in which there is a risk of exposure to ionising radiations, in particular in the nuclear power industry.

First aid

49. The manner in which first-aid facilities and personnel are to be provided in pursuance of Article 31 of the Convention should be prescribed by national laws or regulations drawn up after consulting the competent health authority and the most representative organisations of employers and workers concerned.

inom de tidsperioder som föreskrivs i nationell lagstiftning.

43. Manuella lyft som är så tunga att de medför risk för arbetstagarnas säkerhet och hälsa bör undvikas genom att vikten minskas, mekaniska hjälpmedel används eller på annat sätt.

44. Närhelst nya produkter, ny utrustning eller nya arbetsmetoder börjar användas bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att informera och utbilda arbetstagare avseende deras påverkan på säkerhet och hälsa.

Farlig inandningsluft

45. De åtgärder avseende farlig inandningsluft som föreskrivs i enlighet med konventionens artikel 28, tredje punkten, bör inbegripa krav på ett i förväg avgivet skriftligt godkännande eller tillstånd från en behörig person, eller annat sätt som säkerställer att särskilt angivna åtgärder vidtagits, innan inträde får ske i område där farlig inandningsluft kan förekomma.

Brandskydd

46. Om det behövs för att skydda mot risker, bör arbetstagare få lämplig utbildning avseende åtgärder vid brand, inbegripet utrymningsövning.

47. Om så befinnes lämpligt bör därför avsedd skyltning, som tydligt anger utrymningsriktning vid brand, ordnas.

Strålningsrisker

48. Berörd myndighet bör utfärda strikta säkerhetsbestämmelser, och tillse att dessa efterlevs, avseende byggnadsarbetstagare som sysselsätts med underhåll, renovering, rivning eller nedmontering av varje byggnad där det föreligger risk för att utsättas för joniserande strålning, i synnerhet inom kärnkraftsindustrin.

Första hjälp

49. De villkor för att första hjälp, och personal därför, skall finnas tillgänglig, i enlighet med konventionens artikel 31, bör, efter samråd med ansvarig hälsovårdsmyndighet och berörda representativa arbetsgivare- och arbetstagareorganisationer, föreskrivas i nationell lagstiftning.

50. Where the work involves risk of drowning, asphyxiation or electric shock, first-aid personnel should be proficient in the use of resuscitation and other lifesaving techniques and in rescue procedures.

Welfare

51. In appropriate cases, dependning on the number of workers the duration of the work and its location, adequate facilities for obtaining or preparing food and drink at or near a construction site should be provided, if they are not otherwise available.

52. Suitable living accommondation should be made available for the workers at construction sites which are remote from their homes, where adequate transportation between the site and their homes or other suitable living accommodation is not available. Men and women workers should be provided with separate sanitary, washing and sleeping facilities.

IV. Effect on earlier Recommendations

53. This Recommendation supersedes the Safety Provisions (Building) Recommendation, 1937, and the Co-operation in Accident Prevention (Building) Recommendation. 1937.

50. Om arbetet medför risk för drunkning, kvävning eller elchock bör personal för första hjälpen vara kunnig i återupplivnings- och livräddningsteknik samt räddningstjänst.

Personalvård

51. I tillämpliga fall, beroende på antalet arbetstagare, arbetets varaktighet och belägenhet, bör erforderliga anordningar för att skaffa eller laga mat och dryck tillhandahållas på, eller i närheten av, ett byggarbetsställe, såvida dessa inte finns tillgängliga på annat sätt.

52. Om byggarbetsställe är beläget långt från arbetstagarnas hemort bör, om erforderliga kommunikationer mellan arbetsstället och hemorten saknas och tillgång till andra lämpliga inkvarteringsmöjligheter inte finns, lämpliga inkvarteringsmöjligheter inrättas för arbetstagarna. Manliga och kvinnliga arbetstagare bör ha tillgång till separata toalett- och tvättnings- och vilutrymmen.

IV. Konsekvenser för tidigare rekommendationer

53. Denna rekommendation ersätter 1937 års rekommendation säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrin) och 1937 års rekommendation samverkan till förekommande av olycksfall (byggnadsindustrin).

Convention (No. 168) concerning Employment Promotion and Protection against Unemployment

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fifth Session on 1 June 1988, and

Emphasising the importance of work and productive employment in any society not only because of the resources which they create for the community, but also because of the income which they bring to workers, the social role which they confer and the feeling of self-esteem which workers derive from them, and

Recalling the existing international standards in the field of employment and unemployment protection (the Unemployment Provision Convention and Recommendation, 1934, the Unemployment (Young Persons) Recommendation, 1935, the Income Security Recommendation, 1944, the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, the Human Resources Development Convention and Recommendation, 1975, the Labour Administration Convention and Recommendation, 1978, and the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984), and

Considering the widespread unemployment and underemployment affecting various countries throughout the world at all stages of development and in particular the problems of young people, many of whom are seeking their first employment, and

Considering that, since the adoption of the international instruments concerning protection against unemployment referred to above, there have been important new developments in the law and practice of many Members necessitating the revision of existing standards, in particular the Unemploy-

ILO:s konvention (nr 168) om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för internationella arbetsbyrån och samlats där den 1 juni 1988 till sitt sjuttiofemte möte,

framhåller betydelsen av arbete och produktiv sysselsättning i varje samhälle, inte bara på grund av de resurser som detta skapar för samhället utan också på grund av den inkomst som arbetstagarna uppnår, den åtföljande sociala rollen och den självkänsla som arbetstagarna vinner härigenom,

erinrar om gällande internationella normer inom området sysselsättning och arbetslöshetsskydd (1934 års konvention och rekommendation om ersättning eller understöd vid arbetslöshet, 1935 års rekommendation om ungdomsarbetslöshet, 1944 års rekommendation om ekonomisk trygghet, 1952 års konvention om minimistandard för social trygghet, 1964 års konvention och rekommendation om sysselsättningspolitik, 1975 års konvention och rekommendation om utveckling av mänskliga resurser, 1978 års konvention och rekommendation om arbetsmarknadsförvaltning och 1984 års rekommendation om sysselsättningspolitik (tilläggsbestämmelser)),

beaktar den utbredda arbetslöshet och undersysselsättning som berör olika länder runt om i världen på alla utvecklingsstadier och särskilt problemen för unga människor av vilka många söker sitt första arbete,

finner att sedan antagandet av ovan nämnda internationella instrument om skydd vid arbetslöshet har en betydande ny utveckling i många medlemsstaters lagstiftning och praxis ägt rum, som nödvändiggör en revidering av gällande normer, i synnerhet 1934 års konvention om ersättning eller understöd vid ar-

ment Provision Convention, 1934, and the adoption of new international standards concerning the promotion of full, productive and freely chosen employment by all appropriate means, including social security, and

Noting that the provisions concerning unemployment benefit in the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, lay down a level of protection that has now been surpassed by most of the existing compensation schemes in the industrialised countries and, unlike standards concerning other benefits, have not been followed by higher standards, but that the standards in question can still constitute a target for developing countries that are in a position to set up an unemployment compensation scheme, and

Recognising that policies leading to stable, sustained, non-inflationary economic growth and a flexible response to change, as well as to creation and promotion of all forms of productive and freely chosen employment including small undertakings, co-operatives, self-employment and local initiatives for employment, even through the re-distribution of resources currently devoted to the financing of purely assistance-oriented activities towards activities which promote employment especially vocational guidance, training and rehabilitation, offer the best protection against the adverse effects of involuntary unemployment, but that involuntary unemployment nevertheless exists and that it is therefore important to ensure that social security systems should provide employment assistance and economic support to those who are involuntarily unemployed, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to employment promotion and social security which is the fifth item on the agenda of the session with a view, in particular, to revising the Unemployment Provision Convention, 1934, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-eight the following Convention, which may be cited as the Employment Promotion and Protection against Unemployment Convention, 1988:

betslöshet, och antagandet av nya internationella normer om främjande av full, produktiv och fritt vald sysselsättning genom alla lämpliga medel, inkl. socialförsäkring,

konstaterar att bestämmelserna om förmåner vid arbetslöshet i 1952 års konvention om minimistandard för social trygghet lägger fast en skyddsnivå som nu har överträffats av de flesta av de gällande ersättningssystemen i de industrialiserade länderna och att de, i motsats till normerna beträffande andra förmåner, inte har ersatts av högre normer, men att normerna i fråga fortfarande kan utgöra ett riktmärke för de utvecklingsländer som är i stånd att upprätta ett system för ersättning vid arbetslöshet,

erkänner att en politik som leder till stabil, oavbruten, icke-inflationsdrivande ekonomisk tillväxt och ett smidigt gensvar på förändringar, liksom till skapande och främjande av alla former av produktiv och fritt vald sysselsättning, inkl. små företag, kooperativ, egen verksamhet och lokala sysselsättningsinitiativ, även genom omfördelning av resurser som för närvarande används för finansiering av rent stödorienterade åtgärder till åtgärder som främjar sysselsättning, särskilt yrkesvägledning, utbildning och rehabilitering, erbjuder det bästa skyddet mot de negativa följderna av ofrivillig arbetslöshet, men att ofrivillig arbetslöshet inte desto mindre förekommer, och att det därför är viktigt att se till att socialförsäkringssystemen omfattar sysselsättningsstöd och ekonomiskt stöd till de personer som är ofrivilligt arbetslösa,

har beslutat anta vissa förslag om främjande av sysselsättning och social trygghet, en fråga som utgör den femte punkten på mötets dagordning i syfte att framförallt revidera 1934 års konvention om ersättning eller understöd vid arbetslöshet,

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention, och

antar denna den tjugoförsta dagen i juni månad år nittonhundraåttioåtta följande konvention, som kan kallas 1988 års konvention om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet.

I. General provisions

Article 1

In this Convention:

(a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;

(b) the term "prescibed" means determined by or in virtue of national legislation.

Article 2

Each Member shall take appropriate steps to co-ordinate its system of protection against unemployment and its employment policy. To this end, it shall seek to ensure that its system of protection against unemployment, and in particular the methods of providing unemployment benefit, contribute to the promotion of full, productive and freely chosen employment, and are not such as to discourage employers from offering and workers from seeking productive employment.

Article 3

The provisions of this Convention shall be implemented in consultation and cooperation with the organisations of employers and workers, in accordance with national practice.

Article 4

1. Each Member which ratifies this Convention may, by a declaration accompanying its ratification, exclude the provisions of Part VII from the obligations accepted by ratification.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 above may withdraw it at any time by a subsequent declaration.

Article 5

1. Each Member may avail itself, by a declaration accompanying its ratification, of at most two of the temporary exceptions provided for in Article 10, paragraph 4, Article 11, paragraph 3, Article 15, paragraph 2, Article 18, paragraph 2, Article 19, paragraph 4, Article 23, paragraph 2, Article 24, paragraph

I. Allmänna bestämmelser

Artikel 1

I denna konvention skall

(a) med uttrycket "lagstiftning" förstås såväl lagar och författningar som administrativa föreskrifter om social trygghet;

(b) med uttrycket "föreskrivet" förstås fastställt i eller med stöd av den nationella lagstiftningen.

Artikel 2

Varje medlemsstat skall vidta lämpliga åtgärder för att samordna sitt system för skydd vid arbetslöshet och sin sysselsättningspolitik. I detta syfte skall den söka säkerställa att dess system för skydd vid arbetslöshet och i synnerhet metoderna för att utge förmåner vid arbetslöshet, bidrar till främjandet av full, produktiv och fritt vald sysselsättning och inte är så utformade att de avhåller arbetsgivare från att erbjuda och arbetstagare från att söka produktiv sysselsättning.

Artikel 3

Bestämmelserna i denna konvention skall genomföras efter konsultation och i samarbete med arbetsgivarnas och arbetstagarnas organisationer i enlighet med nationell praxis.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat, som ratificerar denna konvention, kan genom en förklaring som bifogas dess ratifikation utesluta bestämmelserna i del VII från de skyldigheter som godtas genom ratifikationen.

2. Varje medlemsstat som har lämnat en förklaring enligt punkt 1 ovan, kan när som helst dra tillbaka den genom en senare förklaring.

Artikel 5

1. Varje medlemsstat kan genom en förklaring som bifogas dess ratifikation temporärt begagna sig av högst två av de undantag som anges i artikel 10 punkt 4, artikel 11 punkt 3, artikel 15 punkt 2, artikel 18 punkt 2, artikel 19 punkt 4, artikel 23 punkt 2, artikel 24 punkt 2 och artikel 25 punkt 2. En

2, and Article 25, paragraph 2. Such a declaration shall state the reasons which justify these exceptions.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 above, a Member, where it is justified by the extent of protection of its social security system, may avail itself, by a declaration accompanying its ratification, of the temporary exceptions provided for in Article 10, paragraph 4, Article 11, paragraph 3, Article 15, paragraph 2, Article 18, paragraph 2, Article 19, paragraph 4, Article 23, paragraph 2, Article 24, paragraph 2 and Article 25, paragraph 2. Such a declaration shall state the reasons which justify these exceptions.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 or paragraph 2 shall include in its reports on the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation a statement in respect of each exception of which it avails itself-

(a) that its reason for doing so subsists; or

(b) that it renounces its right to avail itself of the exception in question as from a stated date.

4. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 or paragraph 2 shall, as appropriate to the terms of such declaration and as circumstances permit-

(a) cover the contingency of partial unemployment;

(b) increase the number of persons protected;

(c) increase the amount of the benefits;

(d) reduce the length of the waiting period;

(e) extend the duration of payment of benefits;

(f) adapt statutory social security schemes to the occupational circumstances of part-time workers;

(g) endeavour to ensure the provision of medical care to persons in receipt of unemployment benefit and their dependants;

(h) endeavour to guarantee that the periods during which such benefit is paid will be taken into account for the acquisition of the right to social security benefits and, where appropriate, the calculation of disability, old-age and survivors' benefit.

sådan förklaring skall ange de orsaker som berättigar dessa undantag.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ovan kan en medlemsstat, då det är berättigat genom omfattningen av skyddet i dess socialförsäkringssystem, genom en förklaring som bifogas dess ratifikation, temporärt begagna sig av de undantag som anges i artikel 10 punkt 4, artikel 11 punkt 3, artikel 15 punkt 2, artikel 18 punkt 2, artikel 19 punkt 4, artikel 23 punkt 2, artikel 24 punkt 2 och artikel 25 punkt 2. En sådan förklaring skall ange de orsaker som berättigar dessa undantag.

3. Varje medlemsstat som har lämnat en förklaring enligt punkt 1 eller punkt 2 ovan, skall i sina rapporter om tiliämpningen av konventionen, avgivna enligt artikel 22 i internationella arbetsorganisationens stadga, med avseende på varje undantag som den begagnar sig av meddela:

(a) att dess anledning för att göra så består, eller

(b) att den avsäger sig sin rätt att begagna sig av undantaget ifråga från och med en angiven tidpunkt.

4. Varje medlemsstat, som har lämnat en förklaring enligt punkt 1 eller punkt 2 ovan, skall alltefter villkoren för en sådan förklaring och när omständigheterna tillåter,

(a) utvidga skyddet till att omfatta situationen partiell arbetslöshet,

(b) öka antalet skyddade personer,

(c) höja förmånsbeloppen,

(d) minska karenstidens längd,

(e) utöka ersättningstidens längd,

(f) anpassa lagstadgade socialförsäkringssystem till deltidsarbetande arbetstagares sysselsättningsförhållanden,

(g) försöka säkerställa utgivandet av sjukvård till personer som uppbär förmån vid arbetslöshet och deras anhöriga,

(h) försöka garantera att perioder då en sådan förmån betalas ut skall beaktas vid förvärvandet av rätt till socialförsäkringsförmåner och, i förekommande fall, vid beräkningen av invaliditets-, ålderdoms- och efterlevandeförmåner.

Article 6

1. Each Member shall ensure equality of treatment for all persons protected, without discrimination on the basis of race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction, nationality, ethnic or social origin, disability or age.

2. The provisions of paragraph 1 shall not prevent the adoption of special measures which are justified by the circumstances of identified groups under the schemes referred to in Article 12, paragraph 2, or are designed to meet the specific needs of categories of persons who have particular problems in the labour market, in particular disadvantaged groups, or the conclusion between States of bilateral or multilateral agreements relating to unemployment benefits on the basis of reciprocity.

II. Promotion of productive employment

Article 7

Each Member shall declare as a priority objective a policy designed to promote full, productive and freely chosen employment by all appropriate means, including social security. Such means should include, inter alia, employment services, vocational training and vocational guidance.

Article 8

1. Each Member shall endeavour to establish, subject to national law and practice, special programmes to promote additional job opportunities and employment assistance and to encourage freely chosen and productive employment for identified categories of disadvantaged persons having or liable to have difficulties in finding lasting employment such as women, young workers, disabled persons, older workers, the long-term unemployed, migrant workers lawfully resident in the country and workers affected by structural change.

2. Each Member shall specify, in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, the categories of persons for whom it undertakes to promote employment programmes.

Artikel 6

1. Varje medlemsstat skall säkerställa likabehandling av alla skyddade personer utan diskriminering på grund av ras, hudfärg, kön, religion, politisk åsikt, nationell härkomst, medborgarskap, etniskt eller socialt ursprung, handikapp eller ålder.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte vara till hinder för vidtagandet av särskilda åtgärder som berättigas av omständigheterna för bestämda grupper enligt de system som anges i artikel 12 punkt 2 eller som är avsedda att tillgodose specifika behov hos kategorier av personer som har särskilda problem på arbetsmarknaden, i synnerhet de sämst ställda grupperna, eller slutandet av bilaterala eller multilaterala överenskommelser mellan stater angående förmåner vid arbetslöshet på grundval av ömsesidighet.

II. Främjande av produktiv sysselsättning

Artikel 7

Varje medlemsstat skall såsom ett prioriterat mål formulera en politik, som syftar till att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning genom alla lämpliga åtgärder, inkl. socialförsäkring. Sådana åtgärder bör bl.a. omfatta arbetsförmedlingsservice, yrkesutbildning och yrkesvägledning.

Artikel 8

1. Varje medlemsstat skall i enlighet med nationell lagstiftning och praxis bemöda sig om att upprätta särskilda program för att främja ytterligare arbetstillfällen och stöd till sysselsättning och underlätta fritt vald och produktiv sysselsättning för bestämda kategorier personer som har eller antas ha svårigheter att finna ett varaktigt arbete, såsom kvinnor, ungdomar, handikappade, äldre arbetstagare, långtidsarbetslösa, migrerande arbetstagare, som är lagligt bosatta i landet, samt arbetstagare, som berörs av strukturförändringar.

2. Varje medlemsstat skall i sina rapporter enligt artikel 22 i internationella arbetsorganisationens stadga ange de personkategorier för vilka den åtar sig att genomföra sysselsättningsprogram.

3. Each Member shall endeavour to extend the promotion of productive employment progressively to a greater number of categories than the number initially covered.

Article 9

The measures envisaged in this Part shall be taken in the light of the Human Resources Development Convention and Recommendation, 1975, and the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984.

III. Contingencies covered

Article 10

1. The contingencies covered shall include, under prescribed conditions, full unemployment defined as the loss of earnings due to inability to obtain suitable employment with due regard to the provisions of Article 21, paragraph 2, in the case of a person capable of working, available for work and actually seeking work.

2. Each Member shall endeavour to extend the protection of the Convention, under prescribed conditions, to the following contingencies-

(a) loss of earnings due to partial unemployment, defined as a temporary reduction in the normal or statutory hours of work; and

(b) suspension or reduction of earnings due to a temporary suspension of work,

without any break in the employment relationship for reasons of, in particular, an economic, technological, structural or similar nature.

3. Each Member shall in addition endeavour to provide the payment of benefits to part-time workers who are actually seeking full-time work. The total of benefits and earnings from their part-time work may be such as to maintain incentives to take up full-time work.

4. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the implementation of paragraphs 2 and 3 above may be deferred.

3. Varje medlemsstat skall sträva efter att utsträcka sina åtgärder för att främja produktiv sysselsättning till att gradvis omfatta ett större antal kategorier än dem som täcktes till en början.

Artikel 9

De åtgärder som förutses i denna del skall vidtas med beaktande av 1975 års konvention och rekommendation om utveckling av mänskliga resurser och 1984 års rekommendation om sysselsättningspolitik (tilläggsbestämmelser).

III. Omfattade situationer

Artikel 10

1. Här avsedda situationer skall, enligt föreskrivna villkor, omfatta full arbetslöshet, definierad som förlust av inkomst till följd av oförmåga att erhålla lämpligt arbete med vederbörligt beaktande av bestämmelserna i artikel 21 punkt 2, när det rör sig om en person som är arbetsför, tillgänglig för arbete och verkligen söker arbete.

2. Varje medlemsstat skall sträva efter att utvidga skyddet i denna konvention, enligt föreskrivna villkor, till att omfatta följande situationer:

(a) förlust av inkomst till följd av partiell arbetslöshet, definierad som temporär minskning av den ordinarie eller lagstadgade arbetstiden, och

(b) indragning eller minskning av inkomsten till följd av temporär avstängning från arbetet,

utan något avbrott i anställningsförhållandet, på grund av framförallt ekonomiska, teknologiska, strukturella eller liknande orsaker.

3. Varje medlemsstat skall därutöver sträva efter att tillhandahålla utbetalning av förmåner till deltidsarbetande arbetstagare som verkligen söker heltidsarbete. Summan av förmåner och inkomst från deltidsarbetet kan vara så avvägd att den upprätthåller intresset att ta heltidsarbete.

4. Om en förklaring med stöd av artikel 5 gäller, kan tillämpningen av punkterna 2 och 3 ovan skjutas upp.

IV. Persons protected

Article 11

1. The persons protected shall comprise prescribed classes of employees, constituting not less than 85 per cent of all employees, including public employees and apprentices.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 above, public employees whose employment up to normal retiring age is guaranteed by national laws or regulations may be excluded from protection.

3. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the persons protected shall comprise-

(a) prescribed classes of employees constituting not less than 50 per cent of all employees; or

(b) where specifically justified by the level of development, prescribed classes of employees constituting not less than 50 per cent of all employees in industrial workplaces employing 20 persons or more.

V. Methods of protection

Article 12

1. Unless it is otherwise provided in this Convention, each Member may determine the method or methods of protection by which it chooses to put into effect the provisions of the Convention, whether by a contributory or noncontributory system, or by a combination of such systems.

2. Nevertheless, if the legislation of a Member protects all residents whose resources, during the contingency, do not exceed prescribed limits, the protection afforded may be limited, in the light of the resources of the beneficiary and his or her family, in accordance with the provisions of Article 16.

VI. Benefit to be provided

Article 13

Benefits provided in the form of periodical payments to the unemployed may be related to the methods of protection.

IV. Skyddad personkrets

Artikel 11

1. Den skyddade personkretsen skall omfatta föreskrivna kategorier arbetstagare motsvarande minst 85% av alla arbetstagare, inkl. offentligt anställda och lärlingar.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ovan kan offenligt anställda, vilkas anställning fram till normal pensionsålder garanteras genom nationell lagstiftning eller föreskrifter, undantas från skydd.

3. Om en förklaring med stöd av artikel 5 gäller, skall den skyddade personkretsen omfatta:

(a) föreskrivna kategorier av arbetstagare motsvarande minst 50% av alla arbetstagare eller

(b) föreskrivna kategorier av arbetstagare motsvarande minst 50% av alla anställda på företag som sysselsätter minst 20 personer, om så är särskilt berättigat på grund av landets utvecklingsnivå.

V. Skyddsmetoder

Artikel 12

1. Såvida inte annat anges i denna konvention, kan varje medlemsstat fastställa den metod eller de metoder för skydd genom vilka den väljer att genomföra konventionens bestämmelser, antingen det är genom ett avgiftsberoende eller ett icke-avgiftsberoende system, eller genom en kombination av sådana system.

2. Om en medlemsstats lagstiftning tillhandahåller skydd för alla som är bosatta där och vilkas tillgångar i den uppkomna situationen inte överskrider föreskrivna gränser, kan det skydd som ges begränsas i enlighet med bestämmelserna i artikel 16 med hänsyn till förmånstagarens och hans eller hennes familjs tillgångar.

VI. Förmån som skall utges

Artikel 13

Förmåner som utges i form av periodiska utbetalningar till arbetslösa kan relateras skyddsmetoderna.

Article 14

In cases of full unemployment, benefits shall be provided in the form of periodical payments calculated in such a way as to provide the beneficiary with partial and transitional wage replacement and, at the same time, to avoid creating disincentives either to work or to employment creation.

Article 15

1. In cases of full unemployment and suspension of earnings due to a temporary suspension of work without any break in the employment relationship, when this contingency is covered, benefits shall be provided in the form of periodical payments, calculated as follows:

(a) where these benefits are based on the contributions of or on behalf of the person protected or on previous earnings, they shall be fixed at not less than 50 per cent of previous earnings, it being permitted to fix a maximum for the amount of the benefit or for the earnings to be taken into account, which may be related, for example, to the wage of a skilled manual employee or to the average wage of workers in the region concerned;

(b) where such benefits are not based on contributions or previous earnings, they shall be fixed at not less than 50 per cent of the statutory minimum wage or of the wage of an ordinary labourer, or at a level which provides the minimum essential for basic living expenses, whichever is the highest;

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the amount of the benefits shall be equal-

(a) to not less than 45 per cent of the previous earnings; or

(b) to not less than 45 per cent of the statutory minimum wage or of the wage of an ordinary labourer but no less than a level which provides the minimum essential for basic living expenses.

3. If appropriate, the percentages specified in paragraphs 1 and 2 may be reached by comparing net periodical payments after tax and contributions with net earnings after tax and contributions.

Artikel 14

I fall av hel arbetslöshet skall förmåner utges i form av periodiska utbetalningar som beräknas så att de ger förmånstagaren partiell och övergående ersättning för lönebortfall och samtidigt undviker att hämma incitamenten att arbeta eller skapa arbete.

Artikel 15

1. I fall av hel arbetslöshet och i fall av indragning av inkomsten till följd av temporär avstängning från arbetet utan avbrott i anställningsförhållandet, när denna situation omfattas, skall förmåner utges i form av periodiska utbetalningar beräknade på följande sätt:

(a) då dessa förmåner grundas på avgifter från eller till förmån för den skyddade personen eller på tidigare inkomst, skall de fastställas till minst 50 % av tidigare inkomst. Det är dock tillåtet att fastställa ett maximibelopp för förmånen eller för den inkomst, som skall beaktas, vilken kan relateras till t.ex. lönen för en yrkesarbetare eller till genomsnittslönen för arbetstagare i den berörda regionen;

(b) om sådana förmåner inte grundas på avgifter eller tidigare inkomst skall de fastställas till minst 50 % av den lagstadgade minimilönen eller lönen för en vanlig arbetare eller till en nivå som ger ett minimibelopp för elementära levnadsomkostnader, vilketdera som nu är högst.

2. Om en förklaring med stöd av artikel 5 gäller, skall förmånsbeloppet motsvara:

(a) minst 45 % av tidigare inkomst, eller

(b) minst 45 % av den lagstadgade minimilönen eller lönen för en vanlig arbetare utan att detta belopp får vara mindre än på en nivå, som ger ett minimibelopp för elementära levnadsomkostander.

3. Om det är lämpligt kan de procentsatser som anges i punkterna 1 och 2, erhållas genom att jämföra nettobeloppen för periodiska utbetalningar efter skatt och avgifter med nettoinkomsten efter skatt och avgifter.

Article 16

Notwithstanding the provisions of Article 15, the benefit provided beyond the initial period specified in Article 19, paragraph 2*(a)*, as well as benefits paid by a Member in accordance with Article 12, paragraph 2, may be fixed after taking account of other resources, beyond a prescribed limit, available to the beneficiary and his or her family, in accordance with a prescribed scale. In any case, these benefits, in combination with any other benefits to which they may be entitled, shall guarantee them healthy and reasonable living conditions in accordance with national standards.

Article 17

1. Where the legislation of a Member makes the right to unemployment benefit conditional upon the completion of a qualifying period, this period shall not exceed the length deemed necessary to prevent abuse.

2. Each Member shall endeavour to adapt the qualifying period to the occupational circumstances of seasonal workers.

Article 18

1. If the legislation of a Member provides that the payment of benefit in cases of full employment should begin only after the expiry of a waiting period, such period shall not exceed seven days.

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the length of the waiting period shall not exceed ten days.

3. In the case of seasonal workers the waiting period specified in paragraph 1 above may be adapted to their occupational circumstances.

Article 19

1. The benefits provided in cases of full unemployment and suspension of earnings due to a temporary suspension of work without any break in the employment relationship shall be paid throughout these contingencies.

2. Nevertheless, in the case of full unemployment-

(a) the initial duration of payment of the

Artikel 16

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 kan den förmån som utges utöver den första period som anges i artikel 19 punkt 2 *(a)*, liksom förmåner som betalas ut av en medlemsstat i enlighet med artikel 12 punkt 2 fastställas efter beaktande av andra tillgångar, utöver en föreskriven gräns, som är tillgängliga för förmånstagaren och hans eller hennes familj i enlighet med en föreskriven skala. Dessa förmåner skall i vart fall tillsammans med andra förmåner, som de kan ha rätt till, garantera dem hälsosamma och rimliga levnadsvillkor i enlighet med nationella normer.

Artikel 17

1. Om lagstiftningen i en medlemsstat villkorar rätten till förmån vid arbetslöshet till fullgörandet av en kvalificeringsperiod skall denna period inte överstiga den längd som bedöms nödvändig för att förhindra missbruk.

2. Varje medlemsstat skall sträva efter att anpassa kvalificeringsperioden till sysselsättningsförhållandena för säsongsarbetare.

Artikel 18

1. Om lagstiftningen i en medlemsstat anger att utbetalning av förmåner vid hel arbetslöshet skall börja först efter utgången av en karensperiod skall en sådan period inte överskrida sju dagar.

2. Om en förklaring med stöd av artikel 5 gäller, skall karensperiodens längd inte överskrida tio dagar.

3. Den karensperiod som anges i punkt 1 ovan kan för säsongsarbetare anpassas till deras sysselsättningsförhållanden.

Artikel 19

1. Förmåner som utges vid hel arbetslöshet och vid indragning av inkomsten till följd av temporär avstängning från arbetet utan avbrott i anställningsförhållandet, skall betalas ut så länge en sådan situation varar.

2. I fall av hel arbetslöshet kan likväl

(a) den första perioden för utbetalning av

benefit provided for in Article 15 may be limited to 26 weeks in each spell of unemployment, or to 39 weeks over any period of 24 months;

(b) in the event of unemployment continuing beyond this initial period of benefit, the duration of payment of benefit, which may be calculated in the light of the resources of the beneficiary and his or her family in accordance with the provisions of Article 16, may be limited to a prescribed period.

3. If the legislation of a Member provides that the initial duration of payment of the benefit provided for in Article 15 shall vary with the length of the qualifying period, the average duration fixed for the payment of benefits shall be at least 26 weeks.

4. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the duration of payment of benefit may be limited to 13 weeks over any periods of 12 months or to an average of 13 weeks if the legislation provides that the initial duration of payment shall vary with the length of the qualifying period.

5. In the cases envisaged in paragraph 2*(b)* above each Member shall endeavour to grant appropriate additional assistance to the persons concerned with a view to permitting them to find productive and freely chosen employment, having recourse in particular to the measures specified in Part II.

6. The duration of payment of benefit to seasonal workers may be adapted to their occupational circumstances, without prejudice to the provisions of paragraph 2*(b)* above.

Article 20

The benefit to which a protected person would have been entitled in the cases of full or partial unemployment or suspension of earnings due to a temporary suspension of work without any break in the employment relationship may be refused, withdrawn, suspended or reduced to the extent prescribed-

(a) for as long as the person concerned is absent from the territory of the Member;

(b) when it has been determined by the competent authority that the person concerned had deliberately contributed to his or her own dismissal:

förmån, som anges i artikel 15, begränsas till 26 veckor för varje arbetslöshetsperiod, eller till 39 veckor under varje 24-månadersperiod,

(b) i händelse av arbetslöshet som fortsätter utöver denna första förmånsperiod, perioden för utbetalning av förmån, som kan beräknas med beaktande förmånstagarens och hans eller henns familjs tillgångar i enlighet med bestämmelserna i artikel 16, begränsas till en föreskriven period.

3. Om lagstiftningen i en medlemsstat anger att den första perioden för utbetalning av i artikel 15 föreskriven förmån skall variera med kvalificeringsperiodens längd, skall den genomsnittliga perioden som fastställs för utbetalning av förmån vara minst 26 veckor.

4. Om en förklaring med stöd av artikel 5 gäller, kan tiden för utbetalning av förmån begränsas till 13 veckor under varje tolvmånadersperiod eller till ett medeltal av 13 veckor om lagstiftningen anger att den första utbetalningsperioden skall variera med kvalificeringsperiodens längd.

5. I de fall som förutses i punkt 2 *(b)* ovan skall varje medlemsstat sträva efter att lämna ytterligare lämplig hjälp till berörda personer att finna produktiv och fritt vald sysselsättning med stöd av framför allt de åtgärder som anges i del II.

6. Perioden för utbetalning av förmån till säsongsarbetare kan anpassas till deras sysselsättningsförhållanden utan förfång för bestämmelserna i punkt 2 *(b)* ovan.

Artikel 20

Den förmån som en skyddad person skulle ha haft rätt till i fall av hel eller partiell arbetslöshet eller indragning av inkomsten till följd av en temporär avstängning från arbetet utan avbrott i anställningsförhållandet, kan förvägras, tas tillbaka, dras in eller minskas i föreskriven omfattning,

(a) så länge den berörda personen inte befinner sig inom medlemsstatens territorium,

(b) när det har fastställts av den behöriga myndigheten att den berörda personen avsiktligt har bidragit till sitt eget avskedande,

(c) when it has been determined by the competent authority that the person concerned has left employment voluntarily without just cause;

(d) during the period of a labour dispute, when the person concerned has stopped work to take part in a labour dispute or when he or she is prevented from working as a direct result of a stoppage of work due to this labour dispute;

(e) when the person concerned has attempted to obtain or has obtained benefits fraudulently;

(f) when the person concerned has failed without just cause to use the facilities available for placement, vocational guidence, training, retraining or redeployment in suitable work;

(g) as long as the person concerned is in receipt of another income maintenance benefit provided for in the legislation of the Member concerned, except a family benefit, provided that the part of the benefit which is suspended does not exceed that other benefit.

Article 21

1. The benefit to which a protected person would have been entitled in the case of full unemployment may be refused, withdrawn, suspended or reduced, to the extent prescribed, when the person concerned refuses to accept suitable employment.

2. In assessing the suitability of employment, account shall be taken, in particular, under prescribed conditions and to an appropriate extent, of the age of unemployed persons, their length of service in their former occupation, their acquired experience, the length of their period of unemployment, the labour market situation, the impact of the employment in question on their personal and family situation and whether the employment is vacant as a direct result of a stoppage of work due to an on-going labour dispute.

Article 22

When protected persons have received directly from their employer or from any other source under national laws or regulations or collective agreements, severance pay, the

(c) när det har fastställts av den behöriga myndigheten att den berörda personen frivilligt har lämnat sin anställning utan giltig orsak,

(d) när den berörda personen under en period av arbetskonflikt har slutat att arbeta för att delta i en arbetskonflikt eller han eller hon är förhindrad att arbeta som ett direkt resultat av ett avbrott i arbetet till följd av denna arbetskonflikt,

(e) när den berörda personen bedrägligt har försökt att erhålla eller bedrägligt har erhållit förmåner,

(f) när den berörda personen utan giltig orsak har underlåtit att utnyttja tillbuds stående möjligheter till placering, yrkesvägledning, utbildning, omskolning eller omplacering i lämpligt arbete,

(g) så länge den berörda personen erhåller annan inkomstförmån, som anges i den berörda medlemsstatens lagstiftning, med undantag för familjeförmån, under förutsättning att den del av förmånen som dras in inte överstiger den andra förmånen.

Artikel 21

1. Den förmån som en skyddad person skulle ha haft rätt till vid hel arbetslöshet kan förvägras, tas tillbaka, dras in eller minskas i föreskriven omfattning om den berörda person vägrar att godta lämpligt arbete.

2. Vid bedömning av ett arbetes lämplighet skall enligt föreskrivna villkor och i lämplig omfattning hänsyn särskilt tas till arbetslösa personers ålder, längden av deras tjänstgöring i tidigare yrken, deras förvärvade erfarenhet, längden av deras arbetslöshetsperiod, arbetsmarknadssituationen, inverkan av det ifrågavarande arbetet på deras personliga situation och familjesituation samt om anställningen är ledig såsom en direkt följd av ett avbrott i arbetet till följd av en pågående arbetskonflikt.

Artikel 22

Om skyddade personer enligt nationella lagar, föreskrifter eller kollektivavtal direkt från sin arbetsgivare eller från någon annan källa har erhållit avgångsvederlag vars

principal purpose of which is to contribute towards compensating them for the loss of earnings suffered in the event of full unemployment-

(a) the unemployment benefit to which the persons concerned would be entitled may be suspended for a period corresponding to that during which the severance pay compensates for the loss of earnings suffered; or

(b) the severance pay may be reduced by an amount corresponding to the value converted into a lump sum of the unemployment benefit to which the persons concerned are entitled for a period corresponding to that during which the severance pay compensates for the loss of earnings suffered,

as each Member may decide.

Article 23

1. Each Member whose legislation provides for the right to medical care and makes it directly or indirectly conditional upon occupational activity shall endeavour to ensure, under prescribed conditions, the provision of medical care to persons in receipt of unemployment benefit and to their dependants.

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the implementation of paragraph 1 above may be deferred.

Article 24

1. Each Member shall endeavour to guarantee to persons in receipt of unemployment benefit, under prescribed conditions, that the periods during which benefits are paid will be taken into consideration-

(a) for acquisition of the right to and, where appropriate, calculation of disability, old-age and survivors' benefit, and

(b) for acquisition of the right to medical care and sickness, maternity and family benefit after the end of unemployment,

when the legislation of the Member concerned provides for such benefits and makes them directly or indirectly conditional upon occupational activity.

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the implementation of paragraph 1 above may be deferred.

huvudsyfte är att utgöra ersättning för inkomstförlust vid hel arbetslöshet;

(a) kan den förmån vid arbetslöshet som de berörda personerna skulle ha rätt till dras in under en period som motsvarar den under vilken avgångsvederlaget utgör ersättning för förlorad arbetsinkomst, eller

(b) kan avgångsvederlaget minskas med ett belopp som motsvarar värdet omvandlat till en engångssumma av den förmån vid arbetslöshet som de berörda personerna har rätt till under en period som motsvarar den under vilken avgångsvederlaget utgör ersättning för förlorad arbetsinkomst, alltefter varje medlemsstats eget beslut.

Artikel 23

1. Varje medlemsstat, vars lagstiftning ger rätt till sjukvård och gör den direkt eller indirekt villkorad av förvärvsverksamhet, skall sträva efter att enligt föreskrivna villkor säkerställa utgivandet av sjukvård till personer som uppbär förmån vid arbetslöshet och till deras anhöriga.

2. Om en förklaring med stöd av artikel 5 gäller, kan fullgörandet av punkt 1 ovan skjutas upp.

Artikel 24

1. Varje medlemsstat skall sträva efter att enligt föreskrivna villkor garantera personer som uppbär förmån vid arbetslöshet att perioderna under vilka förmåner betalas ut skall beaktas

(a) vid förvärvandet av rätt till och i förekommande fall vid beräkningen av invaliditets-, ålders- och efterlevandeförmåner och

(b) vid förvärvandet av rätt till sjukvård, sjukpenning, förmån vid barns födelse och familjeförmån efter arbetslöshetens upphörande,

när den berörda medlemsstatens lagstiftning omfattar sådana förmåner och gör dem direkt eller indirekt villkorade av förvärvsverksamhet.

2. Om en förklaring med stöd av artikel 5 gäller, kan fullgörandet av punkt 1 ovan skjutas upp.

Article 25

1. Each Member shall ensure that statutory social security schemes which are based on occupational activity are adjusted to the occupational circumstances of part-time workers, unless their hours of work or earnings can be considered, under prescribed conditions, as negligible.

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the implementation of paragraph 1 above may be deferred.

VII. Special provisions for new applicants for employment

Article 26

1. Members shall take account of the fact that there are many categories of persons seeking work who have never been, or have ceased to be, recognised as unemployed or have never been, or have ceased to be, covered by schemes for the protection of the unemployed. Consequently, at least three of the following ten categories of persons seeking work shall receive social benefits, in accordance with prescribed terms and conditions:

(a) young persons who have completed their vocational training;

(b) young persons who have completed their studies;

(c) young persons who have completed their compulsory military service;

(d) persons after a period devoted to bringing up a child or caring for someone who is sick, disabled or elderly;

(e) persons whose spouse had died, when they are not entitled to a survivor's benefit;

(f) divorced or separated persons;

(g) released prisoners;

(h) adults, including disabled persons, who have completed a period of training;

(i) migrant workers on return to their home country, except in so far as they have acquired rights under the legislation of the country where they last worked;

(j) previously self-employed persons.

2. Each Member shall specify, in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, the

Artikel 25

1. Varje medlemsstat skall se till att lagstadgade socialförsäkringssystem som grundas på förvärvsverksamhet anpassas till sysselsättningsförhållandena för deltidsarbetande arbetstagare såvida det inte enligt föreskrivna villkor kan bortses från deras arbetstid eller inkomst.

2. Om en förklaring med stöd av artikel 5 gäller, kan fullgörandet av punkt 1 ovan skjutas upp.

VII. Särskilda bestämmelser för nya arbetssökande

Artikel 26

1. Medlemsstaterna skall beakta att det finns många kategorier av arbetssökande personer, som aldrig har varit erkända eller som har upphört att erkännas som arbetslösa eller aldrig har varit eller har upphört att omfattas av systemen för skydd vid arbetslöshet. Av följande tio kategorier av arbetssökande personer skall därför åtminstone tre erhålla sociala förmåner i enlighet med föreskrivna villkor och på föreskrivet sätt:

(a) unga personer som har fullgjort sin yrkesutbildning,

(b) unga personer som har fullgjort sina studier,

(c) unga personer som har fullgjort sin obligatoriska militärtjänstgöring,

(d) personer som under en period har vårdat barn eller vårdat någon som är sjuk, handikappad eller äldre,

(e) personer, vars make har dött, och som inte har rätt till förmån till efterlevande,

(f) skilda eller personer som lever åtskilda,

(g) frigivna fångar,

(h) vuxna, inkl. handikappade personer, som har fullgjort en utbildningsperiod,

(i) migrerande arbetstagare som skall återvända till sitt hemland utom i fall då de har förvärvat rättigheter enligt lagstiftningen i det land där de senast arbetade,

(j) personer som tidigare har varit självständigt förvärvsverksamma.

2. Varje medlemsstat skall i sina rapporter enligt artikel 22 i internationella arbetsorganisationens stadga ange de kategorier av per-

categories of persons listed in paragraph 1 above which it undertakes to protect.

3. Each Member shall endeavour to extend protection progressively to a greater number of categories than the number initially protected.

VIII. Legal, administrative and financial guarantees

Article 27

1. In the event of refusal, withdrawal, suspension or reduction of benefit or dispute as to its amount, claimants shall have the right to present a complaint to the body administering the benefit scheme and to appeal thereafter to an independent body. They shall be informed in writing of the procedures available, which shall be simple and rapid.

2. The appeal procedure shall enable the claimant, in accordance with national law and practice, to be represented or assisted by a qualified person of the claimant's choice or by a delegate of a representative workers' organisation or by a delegate of an organisation representative of protected persons.

Article 28

Each Member shall assume general responsibility for the sound administration of the institutions and services entrusted with the application of the Convention.

Article 29

1. When the administration is directly entrusted to a government department responsible to Parliament, representatives of the protected persons and of the employers shall be associated in the administration in an advisory capacity, under prescribed conditions.

2. When the administration is not entrusted to a government department responsible to Parliament-

(a) representatives of the protected persons shall participate in the administration or be associated therewith in an advisory capacity under prescribed conditions;

(b) national laws or regulations may also provide for the participation of employers' representatives;

soner som uppräknas i punkt 1 ovan, som den åtar sig att skydda.

3. Varje medlemsstat skall sträva efter att successivt utvidga skyddet till ett större antal kategorier än det antal som från början har omfattats av skydd.

VIII. Rättsliga, administrativa och ekonomiska garantier

Artikel 27

1. I händelse av förvägrande, tillbakadragande, indragning eller minskning av en förmån eller tvist om dess belopp skall sökande ha rätt att anföra besvär hos det organ som administrerar förmånssystemet och därefter överklaga till ett oberoende organ. De skall skriftligen underrättas om möjliga tillvägagångssätt, som skall vara enkla och snabba.

2. Besvärsförfarandet skall göra det möjligt för sökanden att i enlighet med nationell lag och praxis företrädas eller bistås av en kvalificerad person som utses av sökanden eller av ett ombud från en representativ arbetstagarorganisation eller av ett ombud från en organisation som representerar de skyddade personerna.

Artikel 28

Varje medlemsstat skall påta sig det överordnade ansvaret för en pålitlig administration av de institutioner och andra organ som ansvarar för tillämpningen av konventionen.

Artikel 29

1. I de fall administrationen är direkt anförtrodd ett regeringsorgan som är ansvarigt inför parlamentet skall representanter för de skyddade personerna och arbetsgivarna knytas till administrationen såsom rådgivare enligt föreskrivna villkor.

2. I de fall administrationen inte är anförtrodd ett regeringsorgan som är ansvarigt inför parlamentet

(a) skall representanter för de skyddade personerna delta i administrationen eller knytas till den såsom rådgivare enligt föreskrivna villkor,

(b) kan nationell lagstiftning eller föreskrifter också innehålla bestämmelser om deltagande av arbetsgivarrepresentanter,

(c) the laws or regulations may further provide for the participation of representatives of the public authorities.

Article 30

In cases where subsidies are granted by the State or the social security system in order to safeguard employment, Members shall take the necessary steps to ensure that the payments are expended only for the intended purpose and to prevent fraud or abuse by those who receive such payments.

Article 31

This Convention revises the Unemployment Provision Convention, 1934.

Article 32

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 33

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 34

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of

(c) kan lagstiftning eller föreskrifter dessutom innehålla bestämmelser om deltagande av representanter för offentliga myndigheter.

Artikel 30

I fall då anslag för att trygga sysselsättning beviljas av staten eller socialförsäkringssystemet skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att utbetalningarna endast görs för avsett syfte och att bedrägeri eller missbruk av dem som erhåller sådana utbetalningar förhindras.

Artikel 31

Denna konvention är en revidering av 1934 års konvention om ersättning eller understöd vid arbetslöshet.

Artikel 32

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall sändas till internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 33

1. Denna konvention är bindande endast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos generaldirektören.

2. Konventionen träder i kraft tolv månader efter det att ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 34

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan, sedan tio år förflutit från den dag då konventionen först trädde i kraft, säga upp den genom en skrivelse som sänds till internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen får verkan först ett år efter det att den har registretats.

2. Varje medlemsstat, som har ratificerat denna konvention och som inte inom ett år efter utgången av den i föregående punkt

ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 35

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 36

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 37

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 38

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides-

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this

nämnda tioårsperioden utnyttjar sin rätt till uppsägning enligt denna artikel, är bunden under ytterligare en tioårsperiod och kan därefter, på de i denna artikel föreskrivna villkoren, säga upp konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 35

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som han har tagit emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen som han har tagit emot, skall han fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 36

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering enligt artikel 102 i Förenta nationernas stadga, lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 37

När internationella arbetsbyråns styrelse anser att det behövs, skall den lämna internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för denna konventions tillämpning och undersöka om det finns anledning att föra upp frågan om revidering av konventionen, helt eller delvis, på konferensens dagordning.

Artikel 38

1. Om konferensen antar en ny konvention, varigenom denna konvention helt eller delvis revideras, och den nya konventionen inte föreskriver annat,

(a) skall en medlemsstats ratifikation av den nya konventionen, utan hinder av bestämmelserna i artikel 34 ovan, anses medfö-

Convention, notwithstanding the provisions of Article 34 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 39

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ra omedelbar uppsägning av denna konvention, om och när den nya konventionen har trätt i kraft;

(b) skall, från den dag då den nya konventionen träder i kraft, denna konvention inte längre kunna ratificeras av medlemsstaterna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte har ratificerat den nya konvention varigenom den revideras.

Artikel 39

De engelska och franska versionerna av denna konventionstext har lika giltighet.

Recommendation (No. 176) concerning Employment Promotion and Protection against Unemployment

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fifth Session on 1 June 1988, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to employment promotion and social security which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Employment Promotion and Protection against Unemployment Convention, 1988,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-eight the following Recommendation, which may be cited as the Employment Promotion and Protection against Unemployment Recommendation, 1988.

I. General provisions

1. In this Recommendation-

(a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;

(b) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation;

(c) the term "the Convention" means the Employment Promotion and Protection against Unemployment Convention, 1988.

II. Promotion of productive employment

2. The promotion of full, productive and freely chosen employment by all appropriate means, including through social security, should be a priority objective of national policy. Such means should include, inter alia, employment services, vocational training and vocational guidance.

ILO:s rekommendation (nr 176) om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för internationella arbetsbyrån och samlats där den 1 juni 1988 till sitt sjuttiofemte möte,

har beslutat att att anta vissa förslag om främjande av sysselsättning och social trygghet, en fråga som utgör den femte punkten på mötets dagordning,

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en rekommendation som kompletterar 1988 års konvention om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet, och

antar denna den tjugoförsta dagen i juni månad år nittonhundraåttioåtta följande rekommendation som kan kallas 1988 års rekommendation om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet.

I. Allmänna bestämmelser

1. I denna rekommendation skall

(a) med uttrycket "lagstiftning" förstås såväl lagar och författningar som administrativa föreskrifter om social trygghet,

(b) med uttrycket "föreskrivet" förstås fastställt i eller med stöd av den nationella lagstiftningen,

(c) med uttrycket "konventionen" förstås 1988 års konvention om främjande av sysselsättning och skydd vid arbetslöshet.

II. Främjande av produktiv sysselsättning

2. Främjande av full, produktiv och fritt vald sysselsättning genom alla lämpliga åtgärder, även via socialförsäkring, bör vara ett prioriterat mål för den nationella politiken. Sådana åtgärder bör bl. a. omfatta arbetsförmedlingsservice, yrkesutbildning och yrkesvägledning.

3. In periods of economic crisis, adjustment policies should include, under prescribed conditions, measures to encourage initiatives which involve the maximum use of labour on a large scale.

4. Members should endeavour to grant in particular, under prescribed conditions and in the most appropriate manner, by way of occupational mobility incentives-

(a) allowances towards the costs of travel and equipment necessary to take advantage of the services provided for in Paragraph 2 above;

(b) allowances in the form of periodical payments calculated in accordance with the provisions of Article 15 of the Convention for a prescribed period of vocational training or retraining.

5. Members should in addition consider granting in particular, under prescribed conditions and in the most appropriate manner, by way of occupational or geographical mobility incentives-

(a) temporary degressive allowances designed to offset, where appropriate, a reduction in pay as a result of redeployment;

(b) allowances towards travel and removal costs;

(c) separation allowances;

(d) resettlement grants.

6. Members should ensure co-ordination of statutory pension schemes and encourage co-ordination of private pension schemes in order to remove barriers to occupational mobility.

7. Members should offer to protected persons, under prescribed conditions, facilities to enable them to engage in remunerated temporary employment without endangering the employment of other workers and with the purpose of improving their own chances of obtaining productive and freely chosen employment.

8. Members should, as far as possible, offer to unemployed persons who wish to set up their own business or take up another economic activity, financial assistance and advisory services under prescribed conditions.

9. Members should give consideration to the conclusion of bilateral and multilateral agreements which provide for assistance to

3. Under perioder av ekonomisk kris bör anpassningsåtgärderna enligt föreskrivna villkor innefatta åtgärder för att uppmuntra initiativ som medför det största utnyttjandet av arbetskraften.

4. Medlemsstaterna bör sträva efter att enligt föreskrivna villkor och på lämpligaste sätt genom åtgärder som främjar yrkesmässig rörlighet särskilt bevilja

(a) bidrag till resekostnader och utrustning som erfordras för att kunna dra fördel av de tjänster som anges i punkt 2 ovan,

(b) bidrag i form av periodiska utbetalningar beräknade i enlighet med bestämmelserna i artikel 15 i konventionen för en föreskriven period av yrkesutbildning eller omskolning.

5. Medlemsstaterna bör vidare överväga att enligt föreskrivna villkor och på lämpligaste sätt genom åtgärder som främjar yrkesmässig eller geografisk rörlighet särskilt bevilja

(a) tillfälliga avtagande bidrag avsedda att i förekommande fall kompensera en löneminskning till följd av omplacering,

(b) bidrag för täckande av rese- och flyttkostnader,

(c) bidrag till dubbel bosättning,

(d) återflyttningsbidrag.

6. Medlemsstaterna bör se till att samordna de lagstadgade pensionssystemen och uppmuntra samordning av privata pensionssystem för att undanröja hinder för yrkesmässig rörlighet.

7. Medlemsstaterna bör enligt föreskrivna villkor erbjuda skyddade personer möjligheter att anta avlönat tillfälligt arbete utan att sätta andra arbetstagares sysselsättning i fara och i syfte att förbättra deras möjligheter att erhålla produktiv och fritt vald sysselsättning.

8. Medlemsstaterna bör så långt som möjligt erbjuda arbetslösa personer, som önskar starta ett eget företag eller annan ekonomisk verksamhet, finansiell hjälp och rådgivning enligt föreskrivna villkor.

9. Medlemsstaterna bör överväga att ingå bilaterala och multilaterala överenskommelser som medger stöd till utländska arbetsta-

foreign workers protected by their legislation who freely wish to return to the territory of the State of which they are nationals or in which they formerly resided. Where such agreements do not exist, Members should provide, through national legislation, financial assistance to the workers concerned.

10. Members should, in accordance, if appropriate, with provisions in multilateral agreements, invest any reserves accumulated by statutory pension schemes and provident funds in such a way as to promote and not to discourage employment within the country, and encourage such investment from private sources, including private pension schemes, while at the same time affording the necessary guarantees of security and yield of the investment.

11. The progressive introduction in rural and urban areas of community services, including health-care services, financed by social security contributions or by other sources, should lead to increased employment and the provision of training of personnel, while at the same time making a practical contribution to the achievement of national objectives regarding employment promotion.

III. Protection of unemployed persons

12. In case of partial unemployment and in the case referred to in Article 10, paragraph 3, of the Convention, benefit should be provided, under prescribed conditions, in the form of periodical payments fairly compensating for the loss of earnings due to unemployment. These benefits might be calculated in the light of the reduction of hours of work suffered by the unemployed persons or so that the total of the benefit and the earnings from the part-time work reaches a sum between the amount of the previous earnings from full-time work and the amount of the full unemployment benefit, so as not to discourage part-time or temporary work, when these forms of work may assist in a return to full-time work.

13. (1) The percentages specified in Article 15 of the Convention for the calculation of benefits should be reached on the basis of the gross earnings of the beneficiary before tax and social security contributions.

gare som är skyddade av deras lagstiftning och som av fri vilja önskar återvända till den stats territorium där de är medborgare eller där de tidigare var bosatta. Om sådana överenskommelser inte existerar bör medlemsstaterna genom nationell lagstiftning lämna finansiellt stöd till de berörda arbetstagarna.

10. Medlemsstaterna bör om så är lämpligt i enlighet med bestämmelser i multilaterala överenskommelser investera i lagstadgade pensionssystem och försäkringsfonder ackumulerade reserver så att sysselsättningen i landet främjas och inte hindras samt uppmuntra sådana investeringar från privata källor, inkl. privata pensionssystem, samtidigt som nödvändiga garantier lämnas för investeringens säkerhet och avkastning.

11. Det successiva införandet på landsbygden och i stadsområden av samhällsservice, inkl. hälsovård, finansierad genom socialförsäkringsavgifter eller genom andra källor, bör leda till ökad sysselsättning och tillhandahållande av personalutbildning samtidigt som ett praktiskt bidrag lämnas till förverkligandet av nationella mål avseende främjande av sysselsättning.

III. Skydd för arbetslösa

12. I fall av partiell arbetslöshet och i fall som avses i artikel 10 punkt 3 i konventionen, bör förmån utges enligt föreskrivna villkor i form av periodiska utbetalningar som rättvist kompenserar inkomstförlust till följd av arbetslöshet. Dessa förmåner kan beräknas med beaktande av de arbetslösa personernas arbetstidsminskning eller så att summan av förmånen och inkomsten från deltidsarbetet når upp till ett belopp som ligger mellan den tidigare inkomsten av heltidsarbete och förmån vid hel arbetslöshet så att inte deltidsarbete eller tillfälligt arbete hämmas när dessa arbetsformer kan bidra till återgång till heltidsarbete.

13. (1) De procentsatser som anges i artikel 15 i konventionen för beräkningen av förmåner bör erhållas på grundval av förmånstagarens bruttoinkomst före skatt och socialförsäkringsavgifter.

(2) If appropriate, these percentages may be reached by comparing net periodical payments after tax and contributions with net earnings after tax and contributions.

14. (1) The concept of suitable employment should, under prescribed conditions, not apply to-

(a) employment involving a change of occupation which does not take account of the abilities, qualifications, skills, work experience or the retraining potential of the person concerned;

(b) employment involving a change of residence to a place in which suitable accommodation is not available;

(c) employment in which the conditions and remuneration are appreciably less favourable than those which are generally granted, at the relevant time, in the occupation and district in which the employment is offered:

(d) employment vacant as a direct result of a stoppage due to an ongoing labour dispute;

(e) employment such that, for a reason other than those covered in clauses *(a)* to *(d)* and with due regard to all attendant circumstances, including the family responsibilities of the person concerned, the refusal of the employment is not unreasonable.

(2) In assessing the criteria specified in clauses *(a)* to *(c)* and *(e)* above, account should be taken in general of the age of the unemployed persons, of their length of service in their former occupation, of their acquired experience, of the duration of their unemployment, of the state of the labour market and of the repercussions of the employment on their personal and family situations.

15. If an unemployed person has agreed to accept, for a prescribed maximum period, temporary employment which cannot be regarded as suitable within the meaning of Paragraph 14 above, or part-time employment in the circumstances covered in Article 10, paragraph 3, of the Convention, the level and duration of unemployment benefit paid at the end of such employment should not be adversely affected by the earnings of the unemployed person from that employment.

(2) Om det är lämpligt kan dessa procentsatser erhållas genom att jämföra periodiska nettoutbetalningar efter skatt och avgifter med nettoinkomsten efter skatt och avgifter.

14. (1) Begreppet lämpligt arbete bör enligt föreskrivna villkor inte ta sikte på:

(a) arbete som innebär byte av yrke som inte beaktar den berörda personens förmåga, kvalifikationer, skicklighet, arbetserfarenhet eller möjlighet till omskolning,

(b) arbete som innebär byte av bosättningsort till en plats där en passande bostad inte är tillgänglig,

(c) arbete för vilket villkoren och lönen är betydligt mindre fördelaktiga än de som allmänt utgår vid den relevanta tidpunkten i det yrke och det område där arbetet erbjuds,

(d) arbete som är ledigt som ett direkt resultat av ett avbrott till följd av en pågående arbetskonflikt,

(e) sådant arbete att vägran att anta det inte är orimlig av annan anledning än som anges i momenten *(a)* – *(d)* och med vederbörlig hänsyn till alla åtföljande omständigheter, inkl. den berörda personens familjeansvar.

2. Vid fastställande av de kriterier som anges i momenten *(a)* – *(c)* och *(e)* ovan bör i allmänhet de arbetslösa personernas ålder, deras tjänstgöringstid i tidigare yrke, förvärvad erfarenhet, arbetslöshetens längd, situationen på arbetsmarknaden och arbetets återverkan på deras personliga situation och familjesituation beaktas.

15. Om en arbetslös person har samtyckt till att under en föreskriven längsta period godta ett tillfälligt arbete, som inte kan anses lämpligt i den betydelse som anges i punkt 14 ovan, eller deltidsarbete under omständigheter som täcks av artikel 10 punkt 3 i konventionen, bör nivån på och perioden varunder förmån vid arbetslöshet betalas ut vid upphörandet av ett sådant arbete inte påverkas ogynnsamt av den arbetslösa personens inkomst från det arbetet.

16. Members should endeavour to extend progressively the application of their legislation concerning unemployment benefit to cover all employees. However, public employees whose employment up to normal retirement age is guaranteed by national laws or regulations may be excluded from protection.

17. Members should endeavour to protect workers who are experiencing hardship in a waiting period.

18. The following provisions should be applicable, as appropriate, to the categories of persons mentioned in Article 26, paragraph 1, of the Convention:

(a) in cases of full unemployment, the benefit may be calculated in accordance with the provisions of Article 16 of the Convention;

(b) the qualifying period should be adapted or waived, under prescribed conditions, for certain of the categories of persons newly seeking work;

(c) when benefit is provided without a qualifying period-

(i) the waiting period may be increased to a prescribed length;

(ii) the duration of payment of benefit may be limited under prescribed conditions notwithstanding the provision of Article 19, paragraph 1, of the Convention.

19. When the duration of payment of benefit is limited by national legislation, it should be extended, under prescribed conditions, until pensionable age for unemployed persons who have reached a prescribed age prior to the pensionable age.

20. Members whose legislation provides for the rights to medical care and makes it directly or indirectly conditional upon occupational activity should endeavour to ensure, under prescribed conditions, the provision of medical care to unemployed persons, including, if possible, those who are not in receipt of unemployment benefit, and to their dependants.

21. Members should endeavour to guarantee to persons in receipt of unemployment benefit, under prescribed conditions, that the periods during which benefits are paid will be taken into consideration-

16. Medlemsstaterna bör sträva efter att successivt utvidga tillämpningen av sin lagstiftning om förmån vid arbetslöshet till att omfatta alla anställda. Offentligt anställda vilkas sysselsättning fram till normal pensionsålder är garanterad genom nationell lagstiftning eller föreskrifter kan dock uteslutas från skydd.

17. Medlemsstaterna bör sträva efter att skydda arbetstagare som får vidkännas besvärligheter under en karensperiod.

18. Följande bestämmelser bör, när så är lämpligt, tillämpas på de kategorier av personer som nämns i artikel 26 punkt 1 i konventionen.

(a) vid fall av hel arbetslöshet kan förmånen beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 16 i konventionen;

(b) kvalificeringsperioden bör enligt föreskrivna villkor anpassas eller bortses från för vissa kategorier av personer som är nya arbetssökande;

(c) när förmån utges utan kvalificeringsperiod

(i) kan karensperioden utökas till en föreskriven längd

(ii) kan perioden för utbetalning av förmån begränsas enligt föreskrivna villkor utan hinder av bestämmelsen i artikel 19 punkt 1 i konventionen.

19. Om perioden för utbetalning av förmån är begränsad genom nationell lagstiftning bör den utsträckas enligt föreskrivna villkor till pensionsåldern för arbetslösa personer som har nått en föreskriven ålder före pensionsåldern.

20. Medlemsstater vilkas lagstiftning ger rätt till sjukvård och gör den direkt eller indirekt villkorad av förvärvsverksamhet bör sträva efter att säkerställa att sjukvård enligt föreskrivna villkor ges till arbetslösa personer inkl. om möjligt dem som inte uppbär förmån vid arbetslöshet och deras anhöriga.

21. Medlemsstaterna bör sträva efter att enligt föreskrivna villkor garantera de personer som uppbär förmån vid arbetslöshet att de perioder under vilka förmåner betalas ut skall beaktas

(a) for acquisition of the right to and, where appropriate, calculation of disability, old-age and survivors' benefit, and

(b) for acquisition of the right to medical care and sickness, maternity and family benefit after the end of unemployment,

when the legislation of the Member concerned provides for such benefits and makes them directly or indirectly conditional upon occupational activity.

22. Members should endeavour to make adjustments of statutory social security schemes which are based on occupational activity to the occupational circumstances of part-time workers. Such adjustments, provided for in Article 25 of the Convention, should relate in particular, under prescribed conditions to-

(a) the minimum hours of work and minimum earnings necessary for the entitlement to benefits under the basic and supplementary schemes;

(b) maximum earnings for the calculation of contributions;

(c) the qualifying period for entitlement to benefit;

(d) the methods of calculating cash benefits, in particular pensions, on the basis of earnings and of the length of the period of contribution, insurance or occupational activity;

(e) entitlement to non-reduced minimum benefits and flat-rate benefits, in particular family allowances.

23. Members should endeavour to promote a real understanding of the hardships of unemployed persons, particularly those who have been unemployed for a long period, and their need for sufficient income.

IV. Development and improvement of systems of protection

24. Since the systems of protection for the unemployed of some Members are in the early stages of development and others may have to consider changes to existing schemes in the light of changing needs, a variety of approaches may legitimately be taken in as-

(a) för förvärvande av rätt till och i förekommande fall vid beräkningen av invaliditets-, ålderdoms- och efterlevandeförmåner, samt

(b) för förvärvande av rätt till sjukvård, sjukpenning, förmån vid barns födelse och familjeförmån efter det att arbetslösheten har upphört,

när sådana förmåner utges enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning och är direkt eller indirekt villkorade av förvärvsverksamhet.

22. Medlemsstaterna bör sträva efter att anpassa lagstadgade socialförsäkringssystem, som grundas på förvärvsverksamhet, till de sysselsättningsförhållanden som deltidsarbetande arbetstagare har. Sådana anpassningsåtgärder, som anges i artikel 25 i konventionen, bör enligt föreskrivna villkor särskilt avse

(a) minsta arbetstid och lägsta inkomst som erfordras för rätt till förmåner enligt grund- och tilläggssystemen,

(b) högsta inkomst för beräkning av avgifter,

(c) kvalificeringsperioden för rätt till förmån,

(d) metoderna för beräkning av kontantförmåner, framför allt pensioner, på grundval av inkomst och av avgiftsperiodens, försäkringens eller förvärvsverksamhetens längd,

(e) rätt till icke-reducerade minimiförmåner och förmåner med enhetligt belopp, framför allt familjeförmåner.

23. Medlemsstaterna bör sträva efter att främja verklig förståelse för arbetslösa personers problem, särskilt de som har varit arbetslösa under lång tid och deras behov av tillräcklig inkomst.

IV. Utveckling och förbättring av system för skydd

24. Eftersom systemen för skydd av de arbetslösa i några medlemsstater är på ett tidigt utvecklingsstadium och andra kan behöva överväga förändringar av nuvarande system till följd av ändrade behov kan en rad olika åtgärder med rätta vidtas för att bistå de ar-

sisting the unemployed, and Members should give high priority to a full and frank exchange of information on programmes of assistance for the unemployed.

25. With a view to reaching at least the standards laid down in Part IV (Unemployment Benefit) of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, Members which intend to develop their system of protection against unemployment should be guided, in so far as is possible and appropriate, by the following provisions.

26. (1) Members should be aware of the technical and administrative difficulties involved in the planning and introduction of social security mechanisms for the compensation of unemployment. In order to introduce forms of unemployment compensation through the payment of benefits of a non-discretionary nature, they should seek to meet the following conditions as soon as possible-

(a) the introduction and satisfactory operation of a free public employment service containing a network of employment offices and having acquired sufficient administrative capacity to collect and analyse information on the employment market, to register job offers and jobseekers and to verify objectively that persons are involuntarily unemployed;

(b) a reasonable level of coverage by and extensive experience in the administration of other branches of social security deemed to have priority on social and economic grounds, such as primary health care and compensation for employment accidents.

(2) Members should, as a major priority, seek to meet the conditions set out in subparagraph (1) above by promoting a sufficiently high level of stable employment offering adequate wages and working conditions, in particular through necessary and appropriate measures, such as vocational guidance and training, to facilitate voluntary matching of skills on the labour market to available job vacancies.

(3) The co-operation and technical advice of the International Labour Office should continue to be put to good advantage in sup-

betslösa och medlemsstaterna bör ge hög prioritet åt ett omfattande och uppriktigt utbyte av information angående stödprogram för arbetslösa.

25. I syfte att uppfylla åtminstone de normer som har fastställts i del IV (förmån vid arbetslöshet) i 1952 års konvention om minimistandard för social trygghet bör de medlemsstater, som har för avsikt att utveckla sina system av skydd vid arbetslöshet, så långt det är möjligt och lämpligt, vägledas av följande bestämmelser.

26. (1) Medlemsstaterna bör vara medvetna om de tekniska och administrativa svårigheter som planering och införande av socialförsäkringsmekanismer för arbetslöshetsersättning innebär. För att införa former av arbetslöshetsersättning genom utbetalning av förmåner av icke godtyckligt slag bör de söka uppfylla följande förutsättningar så snart som möjligt:

(a) införandet av en tillfredsställande fungerande kostnadsfri offentlig arbetsförmedling omfattande ett nätverk av förmedlingskontor och med tillräcklig administrativ kapacitet för att insamla och analysera information på arbetsmarknaden, registrera erbjudanden om arbete och arbetssökande samt objektivt verifiera att personer är ofrivilligt arbetslösa,

(b) en rimlig nivå av täckning och omfattande erfarenhet av administration av andra grenar av socialförsäkring som prioriteras på sociala och ekonomiska grunder såsom primär hälsovård och ersättning för olycksfall i arbetet.

(2) Medlemsstaterna bör som ett prioriterat mål söka uppfylla de förutsättningar som ställs upp i moment (1) ovan genom att främja en tillräckligt hög nivå av stabil sysselsättning som erbjuder tillräckliga löner och lämpliga arbetsförhållanden särskilt genom nödvändiga och lämpliga åtgärder såsom yrkesvägledning och utbildning för att underlätta den frivilliga anpassningen av yrkesskicklighet till tillgängliga lediga arbeten på arbetsmarknaden.

(3) Internationella arbetsbyråns samarbete och tekniska rådgivning bör fortsatt utnyttjas i syfte att stödja varje initiativ som tas av

porting any initiative taken by Members in this respect in cases where there is insufficient national expertise.

(4) When the conditions specified in subparagraph (1) above are met, Members should, as rapidly as their resources permit, and if necessary in stages, introduce programmes for the protection of the unemployed, including social security mechanisms for the compensation of unemployment.

27. In cases where the conditions referred to in Paragraph 26(1) are not met, Members should give priority to special assistance measures for the most needy unemployed persons, to the extent permitted by the available resources and in the context of national conditions.

28. Members which have set up a national provident fund might examine the possibility of authorising the payment of periodical cash benefits to the holders of accounts whose earnings are interrupted by long-term unemployment and whose family situation is precarious in order to provide for their essential needs. The level of this benefit and the period during which it is payable might be limited according to the circumstances, in particular the amount credited to the account.

29. Members might also encourage employers' and workers' organisations to set up assistance funds at the enterprise or inter-enterprise level. These could advantageously be introduced in the enterprises and sectors of activity which have sufficient economic capacity.

30. Members whose laws or regulations require employers to make severance payments to workers who have lost their jobs should envisage making provision for the employers to bear this responsibility in common through the creation of funds financed by employers' contributions, so as to ensure the receipt of these payments by the workers concerned.

medlemsstaterna i detta hänseende i fall då nationell expertis är otillräcklig.

(4) Om de förutsättningar, som anges i moment (1) ovan, har uppfyllts bör medlemsstaterna, så snart deras resurser tillåter och om nödvändigt stegvis, införa program för skydd av arbetslösa, inkl. socialförsäkringsmekanismer för ersättning vid arbetslöshet.

27. I fall då de förutsättningar som anges i punkt 26 (1) inte har uppfyllts bör medlemsstaterna prioritera särskilda stödåtgärder för de mest hjälpbehövande arbetslösa personerna i den omfattning som tillåts med hänsyn till tillgängliga resurser och under de förutsättningar som råder för varje land.

28. Medlemsstater som har inrättat en nationell försäkringsfond bör kunna undersöka möjligheten att verkställa utbetalning av periodiska kontantförmåner till de kontoinnehavare vars inkomster har avbrutits på grund av långvarig arbetslöshet och vars familjesituation är utsatt för att tillgodose deras elementära behov. Nivån på denna förmån och den period under vilken den kan utges bör kunna begränsas allteftеr omständigheterna, framför allt det belopp som gottgörs kontot.

29. Medlemsstaterna bör också kunna uppmuntra arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna att inrätta stödfonder på företagsnivå eller mellan företag. Dessa skulle med fördel kunna införas på de företag och inom de verksamhetsgrenar som har tillräcklig ekonomisk kapacitet.

30. De medlemsstater vilkas lagstiftning eller föreskrifter kräver att arbetsgivarna betalar ut avgångsvederlag till arbetstagare som har förlorat sina arbeten, bör överväga att införa bestämmelser om att arbetsgivarna gemensamt skall bära detta ansvar genom att skapa fonder finansierade genom arbetsgivaravgifter för att säkerställa att de berörda arbetstagarna erhåller dessa utbetalningar.

Norstedts Tryckeri, Stockholm 1990